

అభివృద్ధి

యనుశ్చయ మహాసభ

అష్టావధాని. జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రిచే

బ్రచురింపబడుచున్నది.

గుంటూరుజిల్లా, పల్నాడుతాలూకా, జానపాడు.

సాపుటము 1914 సెప్టెంబరు. సంచిక 9

విషయములు.

- 1 పోష. శ్రీ శ్రీ గంపలనూడె వమర ఒమిందారు గారు.
- 2 వివాదలహరి, తంగెడ గావకప్పకవి.
- 3 సూతసంహిత, కొప్పరాజునాసింగయ్య.
- 4 శంకరు రాజచరిత్ర, అన్నచుగూడ నమయ్య.
- 5 స్వీకార వ్యవహారము, పత్రికాధిపతి

చందానిర్ణయము సచిత్వరీయునకు

ప్రధానపోషకులకు రు 25 0 0 సహాయకులు రు 5 0 0

పోషకులకు రు 10 0 0 ఎంబాడారులకు 2 0 0

చంద్రికా ముద్రాక్షరశాల, గుంటూరు.

Printed at the Chandrika Press, Guntur
and Published at Janapadu, by the Editor Ashtavadhani
Janapati Pattabhirama Sastry.

బహుమానము. ప్రకటన బహుమానము.

అందమైన వెండిగడియారము.

ఒక ప్రసిద్ధి చెందిన కంపెనీ వారి వలన సందేహము లేక
ఇవ్వబడును.

ఇండియా, బర్మా, సిలోన్ మొదలగు ప్రదేశములలో వేలకొ
లది జనులు రూ 1-2-0 పంపి పైచెప్పిన గడియారమును స్వల్పప్రయ
త్నముతో పొందివున్నారు. అదేవిధముగ మీగున్న పొందుటకు యిదే
సమయము. తప్పక నేడు మాయొక్క సిరా అద్దక తానుగా సిరాయె
త్తు గొనివ్రాయ 14 కారటు కోలుగోట్టు కలవేసిన పొంటన్ పెన్నుకు
గాను రూ 1-2-0 పంపి పైచెప్పిన గడియారమును పొందుటకు ప్రయ
త్నించుము. ఈ గడియారములకు 5 సంవత్సరముల గ్యారంటీ యివ్వబడును.

ఎడ్వర్డు కె వెంటరన్ అండుకో

మండరాసు.

ఈ కల వామ్ము చెల్లించిన చందాదారులు.

- 1 లంకా నాగయ్యగారు పెదకొదమచుండ్ల.
- 2 పుచ్చా వట్టాభిరామయ్యగారు, అసిష్టాంతుకరణము, తుమ్మల చెర్వు
- 3 పూర్ణిమేశ్వరయ్యగారు, వేంకటేశ్వర్లుగారు, చీరాల
- 4 యాకోటయ్యగారు. (శ్రీను కల్లూ, బెజనాడ.)
- 5 భాగవతుల గోపాలకృష్ణయ్యగారు, కృష్ణాయాప్తీన్ సబ్ డివిజనా
- 6 గొట్టిపాటి చౌచును బౌరాయుడుగారు, వకీలు, నర్సారావు పేట.
- 7 గుంటుపల్లి అనంతరామయ్యగారు, టీచరు, గుంటూరు.
- 8 జంధ్యాల సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు, నాగవరం.
- 9 తిలికేపల్లి రామచంద్రయ్యగారు, శతావధాని, యేలూరు.
- 10 రాచకొండ శివన్న సోమయాజులుగారు, చమత్తమూడి.
- 11 కొప్పరాజు గురుచంద్ర శేఖరాపుగారు, ఫారెస్టు గార్డు, కొండవీడు.
- 12 శ్రీనిధిరాజు రాఘవయ్యగారు, గుండ్లపల్లి.
- 13 ఘడియారం వెంకటేశివశాస్త్రిగారు, సంకంజాగర్లమూడి.
- 14 కొండపల్లి సుందరామయ్యగారు, కరణము, వేనువరం.
- 15 బాసపాటి వేంకటప్పయ్యగారు, డిల్లీ

అభినవసరస్వతి

సంపుట 6.

జానపాడు
అనంద సం॥ భాద్రపదమాసము

సంచిక 9.

శ్రీమత్పుర దేవతామైనమః.

ఘోషా

పద్మనాయకసోదరులారా!

ఘోషారు రెండువర్షములకు మున్నీ ఘోషావిషయమై తెనుగు వార్తాపత్రికలలో చాలభాగము చర్చింపబడినది. నేడుతిరిః ఘోషా యెప్పుడు మనహిందూదేశమునకు వచ్చినదియు, దానిలాబాలాభంబులును దానిపూర్వప్రస్తుతస్థితిగతులను పద్మనాయకసోదరులకు సేనెక్కి గిసంతవఱకు వ్యక్తీకరించుటలోఁ దప్పులేదని వాచాయఁబూనిన యీ దిగువ వ్యాసము సావధానచేతున్నట్లే నిష్పక్షపాతబుద్ధి విమర్శింపం బ్రార్థితులు.

ఈఘోషాశబ్దము తొలుత నేభాషలోనిదో విచారితము. మహమ్మదీయపరిపాలనకుం బూర్వమును మనయాంధ్రగ్రంథము లందెందును బాడకట్టకపోగా మహమ్మదీయపరిపాలనానంతరము వెలు వడిన గ్రంథములందైనను నొకటరెండు నిటీవలగ్రంథములం దక్క- నీ ఘోషాశబ్దమే లేనందువల్లను, ఏయాంధ్ర నిఘంటువునంగూడ గానరానికారణములంబట్టియును, పండితవ ర్ణనలవలననిది యాంధ్ర శబ్దముకాదని యెఱుఁగుటచేతను ఇది హిందూస్థానీశబ్దమో కాక “ఘోష”అను మనసంస్కృతశబ్దమునండి యీఘోషాఘోష విచా రించి యెవ్వరేని జనింపజేసినదియో యైయుండనోవునని నాయభి ప్రాయము. ఇది మహమ్మదీయ శబ్దమనియు రానురాను తెనుంగున వ్యవహరింపబడు చున్నదనుటయు నిక్కము. పైకారణముననేమి

ఝాఘాషా దురాచారము మహమ్మదీయపరిపాలనకు లోబడనిదేశముల లేకపోవుటచేనేమి, యిదినిశ్చయముగ మహమ్మదీయపరిపాలనకాలముననే స్థాపింపబడినదని యూహింపనయ్యెడి. అట్లైనచో బ్రాహ్మణేతర జాతులందు లేని యాయాచారము మనయందే యేలనుండవలయు. బ్రాహ్మణేతర జాతులు మాత్రము మహమ్మదీయ పరిపాలనకు లోబడలేదాయని శంకింపరుగదా! ప్రతాపరుద్రుని నాడేమనకుల మున్నతస్థితిఁగాంచెనని యనేకగ్రంథములు దోషించుచున్నవి. ఆయననాడేమిమహమ్మదీయ పరిపాలకులకడనుండి యేమి, అసమాన పౌరుష శాలులై అప్పటప్పటి రాజులకు కృపాపాత్రులై సంపాదించిన జమీందారీలిప్పటికిని నాగుచున్నందునను ఘోషాగలవారు ధనవంతులైన నిర్వహించుకొనుట కష్టకార్యముకాదగునుకన్న ఎప్పటికప్పుడే యెవరికివారే యిదియనాదీయమని భ్రమించుటవలనను లేక యెవరికేని ఘోషాతోలఁగించు తలఁపులుండినను ముదిరినది యసాధ్యమనుకొనుటవల్లనో ఏమోతల్లిదండ్రు డి తాతలనాఁటి యాచారమునేఁడల తోలఁగింపవలెననియో మిన్నకుండుటచేత నప్పటినుండి నింతవఱకు జరుగుబాటుకులముగా నచ్చుచున్నందున మనకులమనుమడియందు మహమ్మదీయ పరిపాలకులవల్ల నీ ఘోషావిత్తునాటంబడిమొలకెత్తి కలిమియొసంగు మహాదోహదమువలననచిరంబునంబెద్దదై పూర్వాచారపరాయణజనాదరణమున మ్రాకైప్రస్తుతము నవనాగరికపద్ధతాయక వ్యాసర్థుఁ యూనిలంబునకుంగూడదుస్సాధ్యమైన రాఘాటంబుగ వర్ధిల్లుచుఁబ్రపంచకజ్ఞానవిహీనతేవిద్యాశూన్యత దర్శితత మొదలుగాఁగల యనేకవిధవిషఫలము లొసంగుచున్నయది. ఇప్పుడుమనలజూచికమ్మవారు మొదలుగాఁగల ధనవంతులెందఁతెందఁతోతమస్త్రీలఘోషాలోనుంచి నఘనమనికాబోలు యీదురాచారమవలంబించిమోసపోవుచున్నారు బ్రాహ్మణేతరకులములందు ఘోషా నశించుట పద్ధతాయక కులము కన్న పేదటికముననుండుటయేకాక మహమ్మదీయుల వలన బాధ్యో

లగుటయుఁగూడనని తలంపవచ్చును. బ్రాహ్మణులు విద్యాగంధము
 కలవారగుటంజేసియు, నీదురాచార భూరుహనిర్మూలనము లేతఁదనము
 లోనే కావించబడియుండవచ్చును. పూర్వీకులు మహమ్మదీయ దౌ
 రన్యమునకు వెఱచియే యీ ఘోరాపా నవలంబించిరి కాని నేటి పద్మ
 నాయక శిఖామణులట్లుగాక పూర్వ లభిప్రాయముంగనిపెట్టలేక నీ
 యాచారము పద్మనాయక స్త్రీలువ్యభిచారులుకాకుంట కే యనిభ్రమిం
 చుచున్నారు. ఈ నావ్రాత నిరాధారముకాదు. కొందఱుపద్మనాయ
 కులుతమ స్త్రీలను గడులలోనుంచి తాళమువేయుదురట! కొసినముధరిం
 చు పురుషుఁడకూడా నా స్త్రీలను జూడరాదట! ఏమినాగరికత! ఇటు
 వంటివి మనకుమన స్త్రీలయెడలగలయ విశ్వాసము బోధించుననిమాసో
 దరులేల నూహింపరాదు. చంద్రమతి యాదిగాగలసాధ్వీమతల్లులనెట్టి ని
 ర్భంధనమున నునుచుటంబట్టియే కాఁబోలు పతివ్రతలైరి. ముందువచ్చిన
 చెవులుకన్న వెనుకవచ్చిన కొమ్ములే ఘనమైనట్లుల పూర్వమునుండిలేక
 నడుమప్రాపించిన యిది యెంతఘనమై నీలుచున్నది. ఒరుల లెక్కనేయకు
 న్నది. ఈదురాచారమెన్నెన్ని యనవసరాభీష్టములఁ గోరుచున్నది. అ
 య్యాచారే! నడమంత్రపుకల్మియర్థరాత్రమునంగొడుగుగోరుననుచుడివిశ్వా
 సయోగ్యము. మొత్తముమీఁద నీకుల మితరకులముకన్న జారత్వమున
 లక్షరెట్లు తక్కువగుటకు హేతువు ఘోరాపాకాదు. మన స్త్రీలు విద్య
 ను గొంతకాకున్నంగొంతై ననేర్చితీరుటయే ఇతరకులములకన్న మనకుల
 మున స్త్రీవిద్యయెక్కువగుటయే దీనికిఁగారణంబు. అనేకమంది పద్మనా
 యకసహృదరులునాతోబ్రసంగవశమున మనకీయాచారముండుటం
 బట్టియే సాటికులములకన్న మనకుల మెక్కువగౌరవంబుగ నున్నయది
 యనిరి. మనకులమునకు గౌరవంబు మొన్న మొన్న రీతింగాన్నించు
 బాబ్బిలీయుద్ధంబుననేమి యింకను సితరయుద్ధంబులనేమి మనవా
 రవక్రవిక్రమవిహారమున బేరుగాంచుటచేతను జోలిమాలినపనులఁబై
 బెట్టుకొని పదిమందిచేఁ బదిమాటలఁబడెడువారుకానందునచు పైఁజెప్పి

నకారణములవల్ల గల్గిన మన స్త్రీల పాతివ్రత్యవిశేషమునల్లను మొట్ట మొదటినుండియు మనకులము ధనవంతమైనదగుటవలనను ఎదుటవారి కిశారవంబాసంగి తాము గౌరవంబందెనువారగుటను లభించియున్నది కాని ఘోషాపావల్లనకాదు. కాదుకాదు ఘోషాపా గౌరవముచుదెచ్చు నంట. అకటా ఇది యెంతయనాలోచనియమైనమాట. ఇప్పుడిప్పుడు ఘోషాపా నవలంబించుచున్న కమ్మవారు మొదలగు ధనికులును ఘోషాపా లేని బ్రాహ్మణేతరులకన్న గౌరవనీయులే! రేపాక నిమ్మజా తివాడెవడేని తనయాడంగుల ఘోషాపాలోనుంచినంతనే ఘోషాపా లేని జాతివారకన్న వాడును వాని స్త్రీలును గౌరవనీయులు! అయ్యో! ఇదెక్కడన్యాయము? ఈ ఘోషాపావలన మన నిర్మలకృతయలగు స్త్రీలయందు నిషా, రణానుమానమార్జించుటకాని గౌరవముచుదెచ్చుటకాదు. స్త్రీసంఘసంస్కరణ కిదిససతి. ధనవ్యయమా మితిమీలు గౌరవమా శూన్యము. ప్రపంచజ్ఞానమా కలుగనీయదు. లాభమా పూజ్యము. సౌఖ్యమా! హుళిక్కి. గానసీదరాచారమవశ్యపరసీయము. విసర్జనీయమనినంతనే మనస్త్రీలను హూణాంగనలరీతిని స్వేచ్ఛతో బజారులలో బ్రతిపురుషుని భుజమునకు రాచుకొని తిరుగమని నాయ భిప్రాయముకాదు. ఈవిషయములో నేను 1914 సంవత్సరము యే ప్రియల్ ముప్పదవ తేదీ గురువార మాంధ్రపత్రికలో ఘోషాపదతి అనుశీర్షికక్రింద వ్యాసమునువ్రాసిన “చె. సీ”గారి యభిప్రాయముతో నేకీభవించుచున్నాను. అవసరమైనబడపడి యిచ్చటవిస్తరించెదను. ఇంకొక్కవిశేషము. ఘోషాపా వైవాహికములందును, సంగరరంగములను. రాజకార్యసదనంబులను మినహాయించటం. ఇదివరకు హితవాదిగారు నెలవిచ్చిరి. ఇప్పుడు పుణ్యక్షేత్రసందర్శన సమయములలో గూడ ఘోషాపా మినహాయించెనది. దీనికి నాసత్తేంద్రియములేకాక స్త్రీలతోసహా క్షేత్రములకుం దయచేసిన ప్రతిసాహస్యపద్మనాయక సోదరుల హృదయములును సప్రమాణములు. ఈసోదెయేల ప్రస్తుత

ము వెంకటగిరి బొబ్బిలి పితాపురం రాజా లట్టిగొప్పవారి కిందప్పు సాధారణపద్ధతినాయకులకు సమయమువచ్చినప్పుడెల్ల ఘోషా మినహాయింపే. అదివారికింపేకాని ఘోషాతోలగించుడన్న కంపు. మఱచితి చిన్నయుదాహరణము. నేనునామిత్రులగు నొక పద్ధతినాయ కునితో నాకుంగల పిచ్చిపట్టుదలను వారియందు నాకుంగల చను వు పెంపునను “ఘోషా యేలతీసివేయ రాదు” అనినేననగా అసా ధ్యమగుటంబట్టి మ్రొంగలేకపోయిరి కాని వారియుద్దేశ్యమట్టిదని నా యట్టిమందమతియు నూహింపం గలడనుటలో నతిశయోక్తిలేదు. సరే ఇదిట్లయినకొన్నా శ్మశ్రుకు పైఠాజెప్పబడినమిత్రుని సతిరజకుని కడనుం డి వస్త్రంబులంగై కొంట నామిత్రుండును బంధువుండును షుమారు పడునేడేడుల స్రాయంపునారుచూచి మేలముగా నిదేమిమింత మీరే మిచాకివానిపద్దనుంచి తెల్లబట్టలందుకొనుటేమియనెగా “ఏమిసేయుమ నియెదరు బాబూబీదవాగ్రడకు మాకెక్కడినుంచివస్తారు నొకరులని రంట! కంటిరా మా“ఘోషా” ఘోషా అయ్యోప్రమాదము. ఆస్త్రీ వస్త్రంబులందుకొనుచు నాబంధువునిజూచి లజ్జించితటాలునలేచి లో నికి చనిరింట యంటమఱచితిని కట్టా! ఇట్టిసితిమంతులకుఁగూడ ఘోషా యేటికి. ఇట్టిసగము ఘోషా యవలంబించి సాధారణసితిమంతులు భయభ్రష్టులైచూచువారికి “రెంటికింజెడినరేవను”సంగతి జ్ఞప్తికిందెప్పిం పంగనేలా! అవలంబించినచో ఘోషా వెంకటగిరి బొబ్బిలి పితాపురము సంస్థానములరీతి సాగించుకొనవలెను. అనగా అట్టివారికుండిననులోటు విశేషములులేవు లేకున్న వదలివేయంగవలయుగాని పైరీతిఘోషా యవలంబించి ఆగుట్టు పడుగురునోటంబడ్డ తలవంచుకడువిచారము 1912 సంవత్సరము సెప్టెంబరునాల్గవ తేది ఆంధ్రప్రకాశికలో“ఘోషా పద్ధతిమంచిదాఅనుకీర్షికక్రింద వ్యాసమును వాయింపినసార్థక నాము లగు సత్యవాదిగారు “పేరుగొప్ప డోరుదిబ్బ” అనుసామెతను సాధన కముచేయుచున్న వారు, ఘోషాపద్ధతి నవలంబించకూడదని నామ

తము,, అను అభిప్రాయమే నాకునుసమ్మతము. ఇంతమాత్రమున ధన వంతులు ఘోషా నవలంబించవలయునని నాతలచుకాదు ధనవం లతుకుఁ గూడ ఘోషా పద్ధతివలన నష్టములు ఇబ్బందులు కలవు కాని ధనహీనులకన్న జాలభాగము తక్కువని మాత్రము చెప్పకతప్పదు. 1912 సంవత్సరమునఁ జరిగినయీ ఘోషావిషయికమగు చర్చలో వ్యాసములు వ్రాయించిన వారిలోఁ బెక్కుపేరులతోడఁ బరిగిన మ॥ రా॥ రా॥శ్రీ హితవాదిగారుతప్పఁ దది తరు లందఱు నాలోనేకీభవించిరి. అనఁగా మహారాజశ్రీ ఆర్. రామా రావుగారున్న, పద్మనాయక కులజులున్న ఘోషాయందు నష్ట ములు కలవనియెఱ్ఱిరి. మహారాజశ్రీ మేకా వెంకటాద్యప్పారావు గారున్న సత్యవాదిగారున్న ఘోషా విసర్జనీయమనియే సెలవిచ్చిరి. మహారాజశ్రీ హితవాదిగారు మాత్రము ఘోషాస్త్రీ వ్యభిచారాభివృద్ధికిం గారణంబగునని నేవ్రాసితిని దురభిప్రాయ పూరపూరిత చేతస్కులై బండుబూతులం బ్రతికాముఖమునఁ బ్రకటించిరి. నేనలు వ్రాయనేలేదు. ఒకవేళ వ్రాసితినే యనుకొనుఁ డయినను వారంతకోపింపక న న్మియించి యింకను నేను ఘోషా తీసివేయుఁ డని చెప్పిన కారణములకై నను బద్ధులుకాఁరైరి. పోనిండు నేఁడైనను మౌపై వారు కిక్కఁజంపి దయనింపుదురుగాక. నేనప్పుడు స్త్రీబుద్ధికి ఘోషా యడ్డుపడదంటిని. అదియిప్పటికిని ఘంటానాదముగా నిరూఢి చేయుచున్నాను. ముందుఁజేయఁగలను. ఉన్నమాటంటినా పద్మనాయక సహృదయులకు నాపై నలుకవలదు. తప్పున్నదిద్ది యుప్పుఁజెప్పుఁడు. మౌచికాలమిత్రులకు మాత్రము పై ప్రార్థనలకుగూడా మనసుకలుగదు. వారు నాపేర్నిన్న మండిపడుదురు. ఏదో ప్రచురింతురు. అట్టి నిరర్థకమైన విమర్శనముల ఖండించుచు మాయయూల్యమగు కాలమును వృధాపుచ్చుమనియు వ్రాతలంఁగాక చేతలనే వారికిదివర కేజవాబు లిచ్చుట యైనదనియుమనవిచేసుకొనుచున్నాఁడ.కోపింపకుఁడు. శాం

తీంపుడు. అయినను జరిగిపోయినదానిఁ బెల్లగింపనేల! గతజలసేతుబంధన
మేటికి! కానప్రస్తుతాంశమునేవిచారించుము. స్వయంవరమందుఁగాని, యు
ద్ధమందుఁగాని, మరియుఁకొక దానియందుఁగాని ఘోషామనోహరింపను
టకనలీ ఘోషామూచారమే శాస్త్రముదు వచింపబడినయదో అందే
ఘట్టమున నీనిహాఁయింపువద్దులు పెద్దలు సెలవిచ్చిరో తెలియకున్నది.
మొదలు మనస్త్రీలకు స్వయంవరములుగాని యుద్ధంబులుగాని కను
పట్టవు. ఈయాచారద్వయము క్షత్రియులకుండెడివి. పోనిండు మనము
క్షత్రియులమందురా! జందెమేదీ! పూజాపురస్కారములేవీ! క్షత్రి
యులుచెడి వెలమలైరి కనుక పైనవచించినవి నశించెనందురా! ఆ
చారములన్నియు నశించి కులభ్రష్టులైనవారికి ఘోషామూచారమొ
కటిమాత్రము మిగిలెనా! ప్రప్రథమమున మరియొకటి క్షత్రియులకు
ఘోషాలేనట్లు భారతరామాయణాదులు ప్రమాణములు. ఇదిట్లుంచు
డు. మనపద్మనాయకచరిత్రలో మనముక్షత్రియులమైనట్లు కానువింప
దు. సచ్చామ్రలమనికలదు. అయినచో నీయాచారమెచ్చటిది. ఈశూ
ద్రులకు బూర్వము అనగా మహమ్మదీయులకుఁ బూర్వమునుండి ఘో
షాకలదా! అట్లాప్పింపఁగల మాన్యులు కలరా! ఇంతయెందుకు? ఏ
పురాణమందుఁగాని యేనాటకమందుగాని యేచరిత్రయందుగాని యే
పూర్వగ్రంథమునఁగాని హిందువులలో నేకులమునఁగూడ ఘోషాయు
న్నట్టులం గనుపట్టకపోవగా నందుఁజూచినను అంతఃపురస్త్రీలునువాక్య
మేకలదుగాని ఘోషాస్త్రీయని కనఁబడకపోవుటంబట్టి మహమ్మదీయ
పరిపాలనకుఁ బూర్వమియాచారముమనకుఁగానిమరియింకే ఆంధ్రకుల
మునకుఁగానికలదని గ్రంథాధార మణుమాత్రము గోచరింపదు. తురు
ష్కదొరన్య నివారణార్థమై యేర్పఱుపఁబడిన యీ ఘోషామూచా
రము హూణాశకమునఁగూడ విడువకుంట కడువిచార్యము. అప్పటి
సితగతులఁబట్టి మానసంరక్షణార్థం బవలంబించిన నవలంబించితిమికా
క, పులియు మేకయు నొక్కరేవున సీరుద్రాగుచున్న యీపరిపాలన

మునఁగూడ మనకీ ఘోష యేటికి పొరపాటు “ఘోషా యేటికి!” పద్య నాయక వెలమసోదరు లూహింతురుగాక. 1912 సంవత్సరమున నీ ఘోషాయాచార మనాదీయమేయని మూపై కార్తవ్యి అంకెల బెట్టినహితవాదిగారు. “అంతఃపుర స్త్రీ” యను ఘోషా స్త్రీయు నొక టేయని భ్రమించి తమవాదమున కనుకూలమని వారనుకొని కొన్నిపు రాణోపమానములం గనఁబఱచిరికాని వానిని మహారాజశ్రీ రాజా మేకా పెంకటాద్యపురావుబహుదూరు వారిచేతను నాచేతను సంపూ ర్తిగ సకారణంబుగ నప్పుడే ఖండింపఁబడి పత్రికామూలమున “నంతః పుర స్త్రీ ఘోషా స్త్రీ” భేదాభేదములమాహితవాదిగారికి విన్నవించుకొనియుండుటంజేసి యిప్పుడు తిరిగి “అంతఃపుర స్త్రీ” ని గుఱించి చెప్పుట పిష్టపేషణమున వదలివేయఁబడింది. ఇవియన్నియు నిట్లుంచుడు. ఘోషామనకనాదీయాచారమేయని భావించుడు. మనము త్కత్రియసంతతిలోనివారమేయని యనుకొనుడు. వెండియు తమయిష్టమునచ్చినవన్నియు ననాదీయమనియు శాస్త్రీయమనియు నాచరణీయమనియు ననుకొనుడు. కాని స్త్రీని యితరపురుషులను జూడనియొకఁబోయినఁ బోయితిమికాక తమ్ముడుభార్య అన్నకంటఁబడఁగూడదనికాని సతితనపతిని స్వకుటుంబీకులయెఁగుట నేని దర్శించరాదనికానియెచ్చట నేనికలదా! ఈయాచారమనాదీయమేనా! ఇదియేకులమ, దేనిఁగంటిమా! ఇంతఘోషారమా! అక్కాంతకన్నులు తనభర్తను జూచుకోరానంతటి పాపంబుగావించెనా! భర్తనుజూచినదపైవైనసొగాక భర్తనామోచ్చారణముగూడ సలపరాదంట కటకటా! సతితనప్రాణాధారభూతుండును తనసుఖదుఃఖములరెంటనుపాలుఁగైకొనువాఁడును. తనకుదృష్టియైనను, దల్లియైననుగురువైనను, దైవమైనను మరేమియైననునాఁడే యనఁదగినవాఁడును సమస్తపురోహితభూసుర బంధుమిత్ర సమూహంబునగ్నిసాక్షిగంకైకొన్న మనోనాథునోరారస్మరించుచు కన్నారవీక్షించి జన్మసాఫల్యంబొందకుంట పాపహేతువుకాదా! ఇదియనాదీయమేనా! నశా

స్త్రీమేనా! సదాచారమేనా! సర్వజనాదరణీయమేనా! పుణ్యప్రదమేనా! వర్ణనీయమేనా! పోనిండియాచారములుకూడ ననాదీయమునియుఁ బురాణసమ్మతమనియుఁ దలంతుము అంతమాత్రముననే మనముట్లు నడుచుకోవలసినదేనా! ఎన్ని వేలయేండ్లక్రిందటనో యున్న యాచారముల ప్రకారమువర్తించవలసినదేనా! ద్వాపరయుగమున భర్తచనిపోయిన వంశోద్ధారణార్థము బావగారితో సంతానమును బడసిన కలకాలము నట్లాచరింపవలసినదేనా! అదినమంజసమేనా! తగినపనియేనా! ప్రపంచకమాగునా! ఇంతయెందుకు పూర్వముచునవారుహూణులనంటినను స్నానముంజేసెడివారు. ఇప్పుడుమనమెల్లరము గావించుచుంటిమా! తొల్లిబొందెలదొక్కాయల నుపయోగించిరి. నేడుఁగూట్లురాలేదా. ఆనాడు తిరుమణితిరుమూర్తిపు బొట్టుంబెట్టకుండిన తప్పు యీనాండట్లుపెట్టిన నాత్మేషణకాలేదా! నేనివియన్ని యునొకరినాత్మేపించుటకుకాదు. ఆచారములు కాలానుగుణముగ మారవలసియుండుననియెద. ఎవ్విధమునఁజూచినను ఘోషావిసర్జనీయము, ఎన్నాళ్ళక్రిందటనో జరిగినయీచర్చ తిరిగి పెల్లగించుటకు గారణంబేమన ఆనాడుమేము వ్యాసములవ్రాయ నవివాహితుల మాటలపాటింపమనిహితవాదిగారు నిరసనభావ మగుపఱచుటవల్ల వివాహితుడనయి అనుభవజ్ఞుడనయి వ్రాసితిని. పూర్వపుహితవాదిగారికివిజ్ఞప్తి.

ఉ॥ తిట్టుటకట్టిపెట్టుడు సుధీజనవాక్కుల నిశ్చయంబుగ
 న్నెట్టుడు భాతృభావములనిల్పుడు మాపయిడప్పులున్న జూ
 పెట్టుడు మందలింపుడు నవీనప్రపంచపు ధర్మమెంచి మా
 పట్టున రండు వేగ హితవాదులికెక్ తమపట్టువిడుచుకొ.

సీ॥ మాపెంకటాద్యృష్యరావు భూపాలుని

న్యాయైకవాక్యంబులాత్మినెంచి

ఉన్న సమాచార మున్న జ్ఞైవాసిన

సలసత్యవాదిపల్కులఁ దలంచి

తేల తేనిబండుబూతుల నాయకన హేతు

కరమగు నా వాతపరిగణించి

కలవు ఘోషావల్ల కష్టములని ప్రతి

కలనన్న వాగ్వివాతలబరించి

న్యాయమూహించి సజనులొననంగ

భరతమాతృలాభార్థంబు పాటుపడుడు

పద్మనాయక వ్రాతలపై న నిర్వృ

వదలినిల్చుకొనుడు “హితవాది పేరు”

విమర్శకులకొక్క విన్నపము:—

పేరులందాచుకొని యొక్కడే పదిపేరులతో విమర్శించి బహు
జనాభిప్రాయము మాదై నదనుకొనక దల్లిదండ్రులిగిన నామంబులతో
దూషణలేకుండ విమర్శించుటయోగ్యము. సజ్జనానందకరము. చదువు
వారికి వ్రాయువారికిఁ బేరుతేగలదు.

గంపలగూడెము. }
11—8—14 }

సర్వజన విధేయుడు,
కె. వి. కృష్ణారావు.

శ్లో॥ మాగ్ధావ ర్తితపాదుకా పశుపతే రంగస్య కూర్పాయ తే
గంధూపాంబునిపేచనం పురరిపో ద్వివ్యాభిషేకాయ తే
కించిద్భక్షితమాంసశేషకబళం నవ్యోపహారాయ తే
భక్తిః శంసకరో త్యహూ ననచరో భక్తావతంసాయ తే॥

చ॥ పలుమఱుదారిద్రోక్కుబడుపాదుక నీశ్వరుకూర్పమట్లుగా
సలిపెను, పుక్కిలించినవిషంబున స్నానముగూరిచేర్చి, వన
స్థలచరుఁ జేసి భక్తవరు, చర్వణగా నవశిష్టమైన దు
ప్పల ముపహారతఁ నిలిపె, భక్తియొనర్పనిదేది యారయి॥ 63

శ్లో॥ పక్షస్తాడనమంతకస్య కఠినాపస్కారసమ్మర్దనం
భూభృత్పర్యటనం నమత్సురశిరఃకోటీరసంఘర్షణం
కర్ణేదం మృదులస్య తావకపదద్వంద్వస్య శారీపతే!
మచ్చేతోమణిపాదుకావిహరణం శంభో! సదాంగీకరు॥

చ॥ శమనునితోమ్ముదన్నుటను శైలముమీదను సంచరించుట
విమలనమస్కృదామరపవిత్రశిరోమకుటప్రఘర్షణ
క్రమమునఁ జేసి నీ చరణకంజములెంతయునొచ్చె, పార్వతీ
రమణ! మదీయచిత్తమణిరాజతపాదుకలందు నిల్పుమా॥ 64

శ్లో॥ ఎక్షస్తాడనశంకయా విచలితో వై వన్వతో, నిర్జరాః
కోటీరోజ్వలరత్నదీపకళికానీరాజనం కుర్వతే
దృష్ట్వా ముక్తివధూ స్తనోతి ని స్మృతాశ్లేషం భవానీపతే!
యచ్చేత స్తవపాదపద్మభజనం తస్యేహ కిందుర్లభం॥

ఉ॥ కాలుఁడుభీతిఁజెందు, సురకాండము మస్తకిరీటకోటిర
త్నాళినివాళినిచ్చు, ముదమందఁగముక్తి సతీకుచద్వయి
లీలగనుండఁగలును, త్రినేత్ర! భవచ్చరణాబ్జభక్తిసం
శీలుని కెద్దిదుర్లభము? చేకుఱునన్నియుఁ గోరినట్టుల॥ 65

శ్లో॥ క్రీడాథంసృజసిప్రపంచమఖిలం క్రీడామృగాస్తేజనాః
యత్కర్మాచరితంమయాచ భవతఃప్రీత్యైభవత్యేవ తత్

శంభో! స్వస్యకుతూహలస్యకరణం మచ్ఛేష్టేతం నిశ్చితం
తస్మా న్నామకరక్షణం పశుపతే! కర్తవ్యమేవ త్వయా ॥

ఉ॥ విశ్వము సృష్టించి జేసితివి వేడుక నాడుకొనందలంచి వి
శ్వేశ్వర! యస్మదాదిజన మింపుగనీకు విలాసజంతువుల్
శశ్వదిదం మదాచరితసత్కియ తల్లను ద్వద్వితార్థ మో
యీశ్వర! దానఁజేసి నను నేలుటనీకు నవశ్యకార్యమా॥ 66

శ్లో॥ బహువిధపరితోష బాష్పపూర స్ఫురపులకాంకితచారుభోగ భూమిం
చిరపదఫలకాంక్షీ సేవ్యమానాం పరమసదాశివభావనాం ప్రపద్యే ॥

మ॥ అమితానందరసప్రవాహపులకాంకారూఢసద్భక్తికు
త్తమభోగైకము సత్యమైనపద మందంగోరు సద్రాజిచే
త మదిన్ సేవ్యము నైన శంభుపరమాత్మధ్యానముం జేతు ని
త్యము నన్ గింవిధబాధలొందనటు లాధన్యంబు రక్షింపఁగన్॥ 67

శ్లో॥ అమితముదమ్మతం ముహూర్తహంతీం
విమలభవత్పదగోష్ఠ మావసంతీం
నదయ! పశుపతే! సుపుణ్యపాకాం
మమపరిపాలయ భక్తిధేను మేకాం॥

మ॥ పరసంతోషపయస్సప్రసంబును భవత్పాదాచ్ఛగోష్ఠాంతరో
ద్ధరసంచారముఁ బుణ్యపాకమును నై దోహోర్ఘ్యతంజాచు నీ
ధరణిం బెంపగు భక్తిగోవాకటి నాదండం బ్రవేశించె నో
పరమాత్మా! దయతోడ నప్పశుమణిం బాలింపఁగం జూడుమా॥ 68

శ్లో॥ జడతా పశుతా కళంకితా కుటిలచరత్వంచ నా స్తిమయి దేవ!
అస్తియదిరాజమాణే! భవదాభరణస్య నా స్తికిం పాతం॥

మ॥ జలభావంబు పశుత్వముం గుటిలసంచారంబు చిహ్నంబునుం
గల బాలేందుని' మాళిఁ బూనితివి, జోకన్ నాయెడన్ లేవు త
త్తలభావంబులు, కల్గియుండినను నోకాత్యాయనీనాథ! యా
లలితోద్భూషణతాప్తికర్ణుడను నేలాకాను వాక్రుప్తమా॥ 69

శ్లో॥ అరహసిరహసి స్వతంత్రబుధ్యా పరివసితంసులభః ప్రసన్నమూర్తి
అగణితఫలదాయకః ప్రభుర్జగదధికో హృది రాజశేఖరోస్తి॥

అ॥ బాహ్యమందు మదిని బహుళస్వతంత్రత
నుపచరించుటకును యోగ్యుడగుచు
భూరిఫలదుఁ డఖిలభువనాధికుండునౌ
రాజశేఖరుఁడు విరాజలె మది॥

70

శ్లో॥ ఆరూఢభక్తిగుణకుంచితభావచాప
యుక్తైశ్శివస్మరణబాణగణై రమోఘైః
నిర్జిత్వకిల్బిషరిపూర్ణ విజయీ సుధీంద్రః
సానందమావహతి సుస్థిరరాజ్యలక్ష్మీం॥

ఉ॥ భక్తిగుణాన వంచబడు భావధనుస్ససనుండి నూటిగా
ముక్తములౌ శివస్మరణపుంశరపంక్తులఁ బాపశత్రులఁ
శక్తతమై జయించి వడి సాంద్రపుసుస్థిరరాజ్యలక్ష్మీనిఁ
వ్యక్తతఁబొందుచుండెడిని హర్షముతోడ సుధీంద్రఁ డెంతయు॥

శ్లో॥ ధ్యానాంజనేన సమవేక్ష్య తమఃప్రదేశం
భిత్వా మహాబలిభి రీశ్వరనామమంత్రైః
తివ్యాశ్రితం భుజగభూషణ ముద్వహంతి
యే పాదపద్మమిహతే శివ! తే కృతార్థాః॥

తే॥ చూచి ధ్యానాంజనంబున శూలినామ
మంత్రబలులను ద్రవ్వి తమఃప్రదేశ
మమరసేవితమగు శివునంఘ్రియుగము
ననుభవించెడివారె కృతార్థు లరయ॥

72

శ్లో॥ భూదారతాముదవహ ద్యదపేక్షయా శ్రీ
భూదారవన కిమతస్సమతే! లభస్వ
కేదార మాకలితముక్తిమహాషధినాం
పాదారవిందభజనం పరమేశ్వరస్య॥

ఉ॥ భావనసేయ నేవిధినిబద్ధదళాక్షుడె తొల్లి సూకరే
 డ్భావమునొంది ముక్తికి నివాసమునాడగు పార్వతీశవ
 జీవనజాతముల్ గొలిచెఁ జిత్త మచంచలముంబొనర్చి నీ
 వావిధి నిత్యము హరుపదాబ్జము లోనుమతీ! భజించుమా॥

శ్లో॥ ఆశాపాశక్లేశదుర్వాసనాదిభేదోద్యుక్తై ర్దివ్యగంధై రమందైః
 ఆశాశాటీకస్యపాదారవిందం చేతఃపేటీం వాసితాం మే తనోతు॥

ఉ॥ మాటికి నాహరిద్వసను మాన్యపదాబ్జము లోలి నాదు హృ
 త్పేటికనుంచుకొన్న నటఁ బెంపునుజెంది దురాశపేరిట॥
 నూటిగనుండు పాశపు నశుద్ధపుగంధములఁ హరించి వే
 మేటుసువాసనల్ గలిగి మించగఁజేయబె యద్ది యారయ॥ 74

శ్లో॥ కల్యాణినం సరసచిత్రగతిం నవేగం
 సర్వేంగితజ్ఞ మనఘం ధ్రువలక్ష్మణాఢ్యం
 చేతస్తురంగ మధిరుహ్య చరస్మరారే!
 నేతస్సమస్తజగతాం వృషభాధిరూఢ!

శా॥ గోరాడ్వాహన! సర్వచిత్రగతులం గొర్కు ల్విడంబించుచుక
 రారాజచ్చుభలక్షణాస్వితమునైరంజిల్లు మన్మాససో
 దారాశ్వంబునఁగూరుచుండి హరిదంతంబు ల్మహాహ్లాసమిం
 పారక సంచరణంబుసేయు మఖిలబ్రహ్మాండనాథా! హరా!॥ 75

శ్లో॥ భక్తి ర్గృహేశపదపుష్కరమావసంతీ
 కాదంబినీవ కురుతే పరిత్రోషవరం
 సంపూరితోభవతి యస్యమనస్తోక
 స్తజ్జననస్య మఖిలం సఫలంచ నాన్యత్॥

తే॥ శివుపదంబనునింగిని జేరిభక్తి
 కురియఁబరిత్రోషవర్షంబు శరదమటుల
 నేరిన్మాదయతటాకంబు పూరితమగు
 వారిజననంపుఁబై ర్ఫలవంతమగును॥

నేకోనవింశంబున ధ్యానంబును వింశాధ్యాయంబున సమాధివిధియు
 నుం జెప్పంబడియె, ముక్తిఖండంబునందలి తొమ్మిదియధ్యాయములం
 దుఁ బ్రథమాధ్యాయంబున ముక్తి ముక్త్యుపాయ మోచక మోచక
 ప్రద చతుర్విధప్రశ్నయు ద్వితీయంబున ముక్తి భేదసకధనంబును దృతీ
 యంబున ముక్త్యుపాయకధనంబును జతుర్థంబున మోచకకధనంబును
 బంచమంబున మోచకప్రదపరూపణంబును షష్ఠమంబున జ్ఞానోత్పత్తి
 కధనంబును సప్తమంబున గురుశుశ్రూషామహిమయు సప్తమంబున
 వ్యాఘ్రపురంబున దేవతల కువదేశంబును నవమంబున నీశ్వరవృత్తదర్శ
 నంబును గలిగియుండు, యజ్ఞవైభవఖండంపుఁ బూర్వభాగంబునందలి
 నలుబదేడధ్యాయంబులందుఁ బ్రథమాధ్యాయంబున సర్వవేదాంతార్థ
 ప్రశ్నయు ద్వితీయంబునఁ బరాపర వేదార్థవిచారంబును దృతీయంబు
 నఁ గర్మయజ్ఞవైభవంబును జతుర్థంబున వాచకయజ్ఞప్రశంసయుఁ బం
 చమంబునఁ బ్రణావవిచారంబును షష్ఠమంబున గాయత్రీప్రపంచంబును
 సప్తమంబున నాత్మమంత్రంబును సప్తమంబున పడతరవిచారంబును
 నవమంబున ధ్యానయజ్ఞంబును దశమంబున జ్ఞానయజ్ఞంబును నేకాద
 శాది పంచాధ్యాయపర్వంతంబు జ్ఞానయజ్ఞవివేచనంబులును పోడశా
 ధ్యాయంబున జ్ఞానోత్పత్తికారణంబును సప్తదశంబున వైరాగ్యంబు
 ను నష్టాదశంబున నిత్యసన్తువిచారింబును నేకోనవింశంబున సాక్షిస్వ
 రూప నిత్యవస్తుకధనంబును వింశంబున విశిష్టధర్మవిచారంబును నేక
 వింశంబున ముక్తిసాధనవిచారంబును ద్వావింశంబున మార్గప్రామా
 ణ్యలక్షణంబును ద్రయోవింశంబున శంకరప్రసాదంబును
 జతుర్వింశపంచవింశంబులఁ బ్రసాదవైభవంబును
 షడ్వింశంబున శివభక్తివిచారంబును సప్తవింశంబునఁ బరమపదస్వరూ
 పవిచారంబును నష్టావింశంబున శివలింగస్వరూప కధనంబును నేకోన
 త్రింశంబున శివస్థానవిచారంబును ద్రింశంబున భస్మధారణావైభవం
 బును నేకత్రింశంబున శివప్రీతికరంబగు జీవబ్రహ్మైక్యవిచారింబును

ద్వాత్రింశంబున భక్త్యభావకారణంబును ద్రయస్త్రింశంబునఁ బరత
 త్వనామవిచారంబును జతుస్త్రింశంబున మహాదేవప్రసాదకారణంబు
 ను బంచత్రింశంబున సంప్రదాయవిచారంబును షట్త్రింశంబున సద్వ్యో
 ముక్తికరత్వేత్రమహిమయు సప్తత్రింశంబునముక్త్యుపాయవిచారంబును
 నష్టత్రింశంబున ముక్తిసాధనవిచారంబును నేకోనచత్వారింశంబున
 వేదముల కవిరోధంబును జత్వారింశంబున సర్వసిద్ధికర కర్మవిచారం
 బును నేకచత్వారింశంబునఁ బాతకవిచారంబును ద్విచత్వారింశంబునఁ
 బ్రాయశ్చిత్తవిచారంబును ద్రిచత్వారింశంబునఁ బాపశుభ్యుపాయం
 బును జతుశ్చత్వారింశంబున ద్రవ్యశుద్ధియుఁ బంచచత్వారింశంబున
 నభిక్ష్యనివృత్తియు షట్చత్వారింశంబున మృత్యునూచకంబును సప్త
 చత్వారింశంబున నవసిష్టపాపకథనంబును గలిగియుండు నింక నుత్తర
 భాగంబునందలి యిటువదధ్యాయంబులందుఁ బ్రథమధ్యాయంబున
 బ్రహ్మగీతయు ద్వితీయధ్యాయంబున వేదార్థవిచారంబును దృతీయా
 ధ్యాయంబున సాక్షిశివస్వరూపకథనంబును జతుర్థాధ్యాయంబున సాక్ష్య
 స్తిత్వకథనంబును బంచమంబున నాదేశికథనంబును షష్ఠమంబున దశా
 రోపాసనయు సప్తమంబున వస్తుస్వరూపవిచారంబును నష్టమంబునఁ
 దత్వవేదనవిధియును నవమంబున నానందస్వరూపకథనంబును దశమం
 బున నాత్మకుబ్రహ్మత్వ ప్రతిపాదనంబును నేకాదశంబున బ్రహ్మకు
 సర్వశరీరస్థితియును ద్వాదశంబున శివునకహంప్రత్యయాశ్రయత్వంబును
 ద్రయోదశంబున సూతగీతయును జతుర్దశంబున నాత్మచేనైసృష్టి
 యుఁ బంచదశంబున సామాన్యసృష్టియు షోడశంబున విశేషసృష్టి
 యు సప్తదశంబున నాత్మస్వరూపకథనంబును నష్టాదశంబున సర్వశా
 స్త్రార్థసంగ్రహంబును నేకోనవింశంబున రహస్యవిచారంబును వింశం
 బున సర్వవేదాంతసంగ్రహంబును గలిగిన సర్వవేదాంతసారంబగు ని
 మ్మహాపురాణసంహితకు సాక్షాత్పరబ్రహ్మంబగు దక్షిణామూర్తిదేవు
 గృతిశ్వరుం గావించితి.

—పవ్యంతములు—

- క॥ ముద్రాపుస్తకపాణికిఁజ్ఞుద్రాపస్కారహరణ శుంభన్మతికిఁ
విద్రావితాఖిలాఘాన్నిద్రాకృతికఖిలయోగనిష్ఠాగతికిఁ ॥ 63
- క॥ సర్వోగ్రశమనవత్సోఁఖిర్వోర్వీభృద్విద్యాశకరణక్రీడా
దుర్వారపాదభిదురుఁకర్వాచీనాత్మమూర్తి కఖిలాకృతికిఁ ॥ 64
- క॥ అక్షీణదక్షజానుప్రత్యేపితవామపాదపంకేజనకుఁ
గుక్షిణ్ణాఖిలవిప్లవరక్షణవీక్షప్రచారరమ్యాకృతికిఁ ॥ 65
- క॥ స్యగ్రోధమూలనిలయునకుగ్రున కుగ్రేక్షణోదితోద్వద్దహనా
వ్యగ్రార్చినిహితమన్మథుఁకగ్రాహ్యసుఖానుభాపు కదైవ్వుతునకుఁ ॥
- క॥ శ్రీకరవరకొలగాని కులూకరమణి కోటయాఖ్యలలితమనోంభో
జాకరమిహిరునకు బుధాస్తోకస్తుతదక్షిణాస్యశుభనామునకుఁ ॥
- ప॥ అంతింబుగా నాయొనర్పంబూనిన స్కాందపురాణోక్త సూత
సంహితామహాప్రబంధంబునకుఁ గథావిధానంబెట్టిదనిన, 68

గ్రంథావతరణము.

- ఉ॥ నైమిశనన్నివాసులు ఘనప్రియచిత్తులు మానిచంద్రులీ
శామలభక్తు నాగతు మహాత్ముని సర్వపురాణసత్కథా
స్తోమవిశారదుఁ విగతదోషుని సూతుని బూజచేసి“ని
మామభవత్సమాఖ్యగల సంహితఁజెప్పు మటంచు వేడినఁ ॥ 69
- ఉ॥ అంతట సర్వదాయి నిఖిలాత్ము మహాత్ముని దేవదేవునిఁ
జితయొనర్చి వ్యాసు మదిఁజేర్చి సమాహితచిత్తవృత్తి స
త్యంతముతుష్టి నొంది సవిధస్థితమానులకుఁ దయాయుత
స్వాంతమునం ద్రయీసదృశసంహితఁజెప్పఁగఁబూనె సూతుఁడు ॥
- సీ॥ బ్రాహ్మంబు పాద్మంబు వైష్ణవ శైవమూర్తి
వరభవిష్య ద్భాగవతసమాఖ్య
ములు నారదీయంబు కలితమార్కంజేయ

మాగ్నేయనామకం బవల బ్రహ్మ

కై వ ర్త లింగవిఖ్యాత వారాహముల్

స్కాంద వామన కూర్మసంజ్ఞకములు

మాత్యు గారుడములు మహిని బ్రహ్మాండంబు

సనఁ గ్రమంబునఁ బదు నెనిమిదగును

లలిఁబురాణంబులివి చతుర్లక్షగ్రంథ

సంఖ్యయగు కామికాదికసర్వతంత్ర

మునకు శివుఁబోలెఁ గర్తృతామునివరుండు

వ్యాసుఁ డింతకు సంతతాభ్యాసులార!!

71

స॥ మఱియు నియష్టాదశపురాణంబులు సాత్యవ తేయు వలననిని ముసేంద్రు లుపపురాణంబులుగల్పించి రవియెయ్యవియనిన సనత్కు మార నారసింహ స్కాంద శివధర్మ దూర్వాస నారదీయ కాపిల వామ నోశన బ్రహ్మాంశ వారుణ కాళీ వశిష్ఠి వాసిష్ఠ లింగ మాహేశ్వర సాంబ సౌర పారాశర మరీచి భార్గవాభిధానంబుల నవగ్రంథలక్ష లక్షితంబై వింశతిపురాణంబు లమరు నిన్నింటిలోన సర్వవిజ్ఞాన సారంబగు స్కాందంబు శ్రుతసమ్మితంబగు నదియు నాఱుసంహితలు పంచాశతఖండంబులు గలిగి లక్షగ్రంథంబగుఁ గ్రమంబున సనత్కు మారసంహిత యేబదియైదు వేలును సూతసంహిత యాఱువేలును శంకరసంహిత ముప్పదివేలును వైష్ణవసంహిత యైదు వేలును బ్రాహ్మీసంహిత మూడువేలును సౌరసంహిత యొక్కవేయి కూడ లక్షసంఖ్యయగు, స్కాందపురాణంబునందు సర్వసాపనాశనియు ను దేవమునిపూజితయును సతిశోభనయు సాక్షాన్మోక్షదయును వేద సమానయును సతిపవిత్రయును నగు సూతసంహిత నాల్గుఖండంబులగు నందుఁ బ్రథమంబగు శివమాహాత్యఖండం బేషనూఱుశ్లోకంబులును ద్వితీయంబగు జ్ఞానయోగఖండం బేషనూఱులమీఁద ముప్పదేసుశ్లోకంబులును దృతీయం బగు ముక్తిఖండం బేషనూటయిఱువదిశ్లోకంబులు నుజతుర్థంబగు యజ్ఞవై భవఖండంబు పూర్వోత్తరభాగంబులఁ జతుస్స

హస్రశ్లోకంబులును గూడ నాఱువేలశ్లోకంబులుజెలువొందు నిందు
ఖండచతుష్టయంబు లోనఁ బ్రథమఖండంబునకుఁ బదమూఁడధ్యాయం
బులును ద్వితీయఖండంబునకు నిఱువదియధ్యాయంబులును దృతీయ
ఖండంబునకుఁ దొమ్మిది యధ్యాయంబులును జతుర్థఖండంబునకు ని
ఱువదియేడధ్యాయంబులును నిట్లు చతుఃఖండమండితయై వేదార్థస్వ
రూపయై శ్రుతిసమ్మితయై విరాజిల్లు నీసూతసంహిత సర్వోత్తమయ
గు, వేదవిదుండగువాఁడు సర్గ ప్రతిసర్గ వంశ మన్వంతర వంశాను
చరితంబులను బాచలక్షణంబులుగల పురాణంబర్థపూర్వకంబుగా నె
ఱింగెనేని వానిఁజూచి వేదంబులు తమమర్కంబుప్రకటించునితండని
భయంబునెందు నితీహాసపురాణంబుల వేదార్థంబెవలుకంబడు, మొదల
వేదంబులు స్వతంత్రంబుగాఁ బ్రమాణంబులగు వేదవిరోధంబుగా స్మృతి
పురాణభారతోపపురాణబహుశాస్త్రంబులు గ్రమంబుగాఁ బ్రమాణం
బులగు నేకస్వరూపంబులగు వేదవేదాంతార్థంబులు మునులచే శాఖా
భేదంబులచే నింపఁబడె, మఱియు స్వరూపంబున నొక్కటయ్యును దేవ
దేవుండగు నప్పరమేశ్వరుచూయచేత వేదంబును వేదార్థంబును వేదవై
భవంబు ననంతంబై శోచు నమ్మహేశ్వరుండు మున్నజనిసృజించి
యాత్మస్థితంబులగు వేదంబులొసంగిన విరిచియు మహాదేవప్రసాదం
బున శ్రుతులుస్మరించి వశిష్ఠునకొసంగె నమ్మునివలనఁ గ్రమంబుగా
శక్తి పరాశర సాత్యవతేయులు గ్రహించి రందు విశ్వజగన్నాథుండ
గు విష్ణుండు శివాజ్ఞ మగ్గురుండైన వ్యాసుండై జనియించె నమ్మాని
యందికాపతియగు దేవదేవుప్రసాదంబున వేదంబుల సంక్షేపించి క్రమం
బుగా నేకవింశ త్యేకశత సహస్ర నవసంఖ్యాభేదంబుల ఋగ్వ్యాసా
మాధర్వణంబులనఁ జతుర్విధంబులుగా వ్యస్తంబునీయుటవలన వ్యా
సుండనునామంబుగాంచి సర్వజ్ఞుండును నీశ్వరుండును మహాయోగియు
ను భగవంతుండును మధురుండునగు వ్యాసుండు మహాశ్చర్యంబుగు
భారతంబు నిర్మించె నమ్మహాముని మైలాదిశిష్యచతుష్టయంబునకు

విభేదితంబై నవేదంబొసంగ వారివలన బ్రాహ్మణులెరింగి రిందువలన
వర్ణాశ్రమాచారంబు ప్రవృత్తంబయ్యె నమ్ముని పురాణవక్తగా న
న్న యోజించుటఁ దదర్థంబు నా కతివిశదఁబయ్యె నదియు మీకుఁ
దెలిపెద, మీర లత్యంతశ్రద్ధావధానంబున వినవలయు” ననిన నైమి
శీయులగు నమ్మహామునీంద్రు లంతట॥ 72

తే॥ నూతు పిజ్జానయోగసమేతు భక్తిః
బూజలొనరించి మొక్కిర ప్పుణ్యపుగుఘ
నంబికాధీశు జగదీశు నాత్మమయుని
ధ్యానమొనరించి పరవశత్వంబు నొందె॥ 73

క॥ పరిమాకాశపదంబగు
పరమేశునియందుమనసు పరవశమైనన్
బరమార్థవిదుఁడునూతుఁడు
పరమానందంబునను బ్రపంచముమఱచెన్॥ 74

వ॥ ఇట్లుకొంతసేపుండి యంతఁదెలిపొంది యిట్లనిస్తుతియించె॥

తే॥ సోమ! రుద్ర! మహాదేవ! శూలపాణి!
బ్రహ్మవిష్ణ్వాదిసేవిత! భక్తిగమ్య!
విద్యదాత్మస్వరూపక! విశ్వసాక్షి!
స్వానుభూతిద! మొక్కెద శరద్వ! నీకు॥ 76

◆ పాశుపతశ్రవణము ◆

క॥ ఈరీతిభక్తవత్సలు! సారకృపాంభోభ శివుని సంస్తుతి భక్తిన్
వారకనలిపెడినూతుని జేరిమహామునులు ప్రశ్నజేసిరి వేడ్కన్॥ 77

తే॥ “జీవుఁ డట్లుఁడు జడతానుభావ ప్రకృతి
హేతువులుగా రదెవ్వనిచేతఁగలిగె
నశ్వరంబైనజగము మహేశ్వరాఖ్యుఁ
డన్యుఁడొక్కండుగలిగిన నానతిమ్ము”॥ 78

వ॥ అనిన నూతుండిట్లనియె॥ 79

ఉ॥ సారసలోచనా ద్యమరసంఘము మున్నొక వేశ నీజగ
త్కారణమెవ్వఁడోయని సుఖప్రదమైతగు రుద్రలోకము
జేరినుతింపగా శివుఁ డజేయుండు రుద్రుఁ డదృష్టపూర్వసా
కారత ముదటఁ నిలువఁగా హరిముఖ్యసురలో వినములై ॥ 80

ఉ॥ “ఎవ్వడవీ” వటన్న జగదీశుఁడురుద్రుఁడువల్కు నేనపో
యివ్వధి ముఖ్యదేవతల నీజగముఁ నృజియించి మేటివై
యివ్వలఁ దత్వజాలముల కన్నిటికిం బరతత్వవశాచు నే
డివ్వధి గానుపించితిని, నేనొకరుండ యథేచ్ఛనుండెదఁ ॥ 81

శా॥ నాకంబెంబరుండొక్కరుండుకలఁడా? నామాయచేగల్గెనీ
లోకంబుల్ సచరాచరంబు లిటులూగొకంప నామాయకుఁ
నాకుఁ భేదము లేదు, నన్నుఁగనునామన్నయొ క్తి నాచార్యు సు
శ్లోకుంజేరిన జీవుఁడంతట ముముక్షుండొచు ముక్తుండగుఁ ॥ 82

గీ॥ ఇట్లుపల్కిమహారుద్రుఁ డేమి చెప్ప
స్వస్వరూపంబులోఁజేర సర్వసురలు
భవునిగనలేకతా రూర్థ్వభాహులగుఁచు
బ్రణుతిచేసి రథర్వశిర స్సవమున ॥ 83

తే॥ మఱయుఁబంచాక్షరిని మహామంత్రసమితి
సూక్ష్మమార్గంబులను శివస్తుతులొసర్చి
యగ్నిహోత్రసముత్పన్నమైనభస్మ
మాదరంబున నొకపాత్రయందునిలిపి ॥ 84

తే॥ అంబువులగడ్డి పాదకరంబులమరు
లమలభక్తి ద్వీరాచహనమొనసర్చి
మహిమ నపవిత్రులగుచు “నోమాప”య నెడి
మంత్రమున జలాధ్యక్షు సోమార్థమాళి ॥ 85

క॥ ధ్యానంబుఁజేసి భస్మముఁమానితజలములనుదడిపి మఱి జాబాలా
సూనమహామంత్రంబులఁమానక “యగ్నిరితి”య నెడిమంత్రావళిచే ॥

క॥ మంత్రించియంతభస్మము! మంత్రాత్మకురుద్రుశీపునుమాతరుణిక్ స్వా
తంత్రగతులమతిఁదగ నిస్తంత్రధ్యానంబుచేసి తద్దయుభక్తి ॥ 87

వ॥ మఱియు నిత్యంబును బ్రహ్మభూతంబును బావనంబును
నైన భస్మం బాపాదతలమస్తకోద్ధూళనంబుచేసి లలాటహృదయకు
క్షిదోర్ద్వయాదిస్థలంబుల మూర్తిత్రియాత్మకంబగు త్రిపుండ్రంబుధరి
యించి యభర్షశీరస్థితంబగు నన్వతంబాచరించి దేవతలు శాంతి
దాంతి విరక్తపరీతులై హృదయపద్మకణికామధ్యంబున వాలాగ్ర
మాత్రుండును జాతపేదస్వరూపియునుగు విశ్వేశ్వరు ధ్యానంబుఁజేసి
సర్వజ్ఞుఁడును సర్వకర్తయు సమస్తాధారుఁడును సమృత్తుండును నగు
మహేశ్వరుఁ బ్రణవంబునఁ బూజించుసమయంబునఁ దత్ప్రణవలయచి
దాకాశంబునఁ బశుపతీయగుఁడర మేశ్వరుండు పాడనూపె నంత, 88
నీ॥ పటుజటానుకుటాగ్రఘటితేందురేఖఁగో

వామభాగ్నాగ్రితేవామశోడ

నీలసరద కాంఠి నీలకంఠముశోడఁ

గటిధృతగజచర్మపటముశోడ

మందహాసవిలాస సుందరాస్యముశోడ

రమణీయస్పృహారములశోడ

వినులపాండురనర్థవృషవాహనముశోడ

నతిమునిప్రమథగణాభిశోడ

బ్రహ్మపిష్టాదిదేవశోపాస్యమైవ

నిత్యైర్థ్యలసర్గణనిర్వికార

పరచిదాకాశరూపమా బ్రహ్మనుపుష

వారికుపదేశ మొనఁగ నాకారమయ్యె॥

89

శా॥ వేదాంతంబుల నేస్వరూపముబుధుల్ వీక్షింతురాసాక్షిగా

వేదాచారవిహీను లేపరము లో వీక్షింపఁగాలేరొ యా

నాదాంతస్థితమైవ బ్రహ్మయు మహాసిందూబుగూర్పం గుణా

స్వాదంబై కనుపట్టె విష్ణుముఖదేవాసికమధ్యంబునక॥

90

క॥ దండధరచండధామాఖండపరాక్రమముతోడఁ గాండౌఘము భూ
మండలవల్లభమేనన్ నిండారగనాటునేసె నిర్జరు లడలన్॥ 165

ఆ॥ మరలజమునిచూపుధరఁగొనుతూపుల

నాగ్రహమున నృపునివిగ్రహంబు

గరిమఁదూఱనేసె నురువడిఁబాములు

పుట్టలోకినేగుపొల్కితోడ॥

166

వ॥ ఇట్లేసి సింహనాదంబుచేసిన నవ్వసుంధరామండలాఖండ
లుండు దండతాడితపుండరీకప్రచండంబుడంబునన్ గండుమిగిలి బెండు
పడక॥ 167

శా॥ ఆస్ఫటించి ప్రచండదావదహనవ్యాభీలకీలాచ్ఛటా

ప్రస్థీతేక్షణలీలఁబోల్చి నిబిడద్రాఘిష్ఠమార్ద్రప్రభూ

తస్సారావపూరితోర్విధరమాద్యత్కుంభిరాట్యర్ణుడై

విస్ఫురజ్జుత్సుటవిస్ఫులింగచయముల్ వే కన్నులంగ్రమ్మఁగన్॥ 168

న॥ విజృంభించి॥

169

చ॥ పిడుగులఁబోలుబాణముల భీమముగాఁగ నృపాలశేఖరుం

డడరిపడేనువై వఁ గవచాభిహతిన్ వడి బిట్టమోఘమై

పుడమిఁబడెన్ మహోగ్రతను భూపతి క్రమ్మఱ భల్లనప్తకం

బుడుగనిచేవనేయ నవియుం దొరఁగెం గీతశాతసంపదన్॥ 170

వ॥ అయ్యెడ॥

171

క॥ శతకవచుఁ డుగ్రసాయకవితతిన్ భూపాలుమార్ద్ర విచ్ఛేదముగాఁ

గ్రతుభుక్సంఘముమెచ్చుఁగినతులితగతిసేయారై సంబరమగలన్॥

వ॥ అంత శంతనుండు॥

173

చ॥ చిటచిటవిస్ఫులింగమాలు చిందఱవందఱలై కనుంగవన్
 జొటజొటరాల వేటొకటి శూరత నారినమర్చి వేగమే
 పటుతరదక్కుపుంఖయుత భాస్వరసాయకతీవపావక
 స్ఫుటచటుల్రభాపటల పూరితసర్వదిగంతరాఘండై॥ 174

క॥ పదిపదులు నైదుపదులును బదినూఱులు లక్ష కోటి పద్మానీక
 ప్రదరములు మరలనేసినఁగడనంబున మొనలువిఱిగి ఖండములగుచున్

చ॥ అవియునునట్టె గాఢకవచాభిహతిం గడునక్క జంబుగా
 భువిబడియెం బదంపడి విభుండు శితార్థశశాంక బాణముల్
 జవమునఁదొంబడేయ నవి సర్వజనంబులు చిత్రమందఁగాఁ
 బ్రవిమలరీతివ్రాలె రణరంగమునం దగఁ బూర్వవైఖరిన్॥ 176

ప॥ శంతనుండుమఱియును ననేక నిశితశరపరంపరలుగురిసిన
 ఛిన్నంబులై విపక్షక్షమాభృత్పక్షవిక్షోభంబుసేయ నేరక తద్దంభోఽ
 కోట్యమోఘనిష్ఠరకవచాభిఘాతంబునవ్రాలినం గనుంగొని చేయునది
 లేక దురంతచింతాక్రాంతస్వాంతుండై యిట్లనివితర్కించె॥ 177

ఉ॥ మాయయొ యింద్రజాలమొ సమాయతశాత్రవగర్వభేదనా
 పాయమొ మంత్రసిద్ధియొకొ భావభవారివరప్రభావమొ
 స్తూయతర త్వగింద్రియస్పృఘస్థిరపాటవమొక్కొ భారతీ
 నాయకకల్పితంబొ యిది నాకుఁదలంప నసాధ్యమెంతయున్॥ 178

శా॥ కల్పంతాగ్నిసమానఘోరములు నిర్ఘాంతస్ఫురదీభిషణా
 నల్పంబుల్ చటులాంతకప్రకటదండక్రూరముల్ భూరినం
 కల్పోద్భూతహరత్రిశూలనిశితాఖండంబు లస్త్రచ్చరం
 బు ల్పొల్పొందఁగ వీనిఁదాకి పొడియై భూమిస్థలివ్రాలెడిన్॥ 179

ఉ॥ ఏమివిధంబునం గెలుతునీతని నుగ్రరణాంగణంబునం

దేమియు పాయమింక, మచు జేశ్వరమాత్రుఁడుగాఁడువీఁడు, నం

గ్రామమిఁకెట్లు చెల్లునొ శరప్రకరం బడరించి మన్ముజో

ద్వామపరాక్రమక్రమనుడంగెను వైరివధం బిఁకెల్లొకో॥

180

వ॥ అని తలంచునమయంబున గగనభారతి యిట్లుచు “నిఖిలకవ
చనిచ్చేదినియను శక్తి సురేంద్రదత్తంబై భవదభీనంబగుటం జేసి య
న్యశస్త్రాభేద్యంబులగు వీనికవచంబులు నూలు నిమిషమాత్రంబునఁ
జూర్ణంబులగు, అంతటంబాలియు, దానిం బ్రయోగింపు”మనిచెప్పి
యూరకుండె నంత శంతనుం డత్యంతకుపితస్వాతుండై యన్మహానీ
యశక్తి ప్రయోగించిన॥

181

• శంతనునిచేతిలో శతకవచుఁడు చచ్చుట. •

క॥ అవిరళగతి సురళార్వఁగ! భువనము లాకులతఁజెంద భూరిస్ఫురణ

రవికోటిసన్నభోన్నతిఁ గవచంబులునూలు రజముగతిఁగావించె॥

వ॥ ఇవిధంబునఁ గవచంబులుచూర్ణంబులుచేసి యంతలోన॥

క॥ భగ్గు స్వాంతుండై పతి మగ్నంబై సర్వలోకమండలి తలఁక

భగ్గుముగఁజేసె ఘనవిశి! తాగ్నేయాస్త్రమునవిమతునరదంబెల్ల

వ॥ ఇట్లు కవచస్యందనంబులు భగ్గుంబులైన నతండు పక్షర
హితంబైన విహంగంబుకై వడి బలశౌర్యంబులడంగి పైకినేతెంచి గదా
దండంబువైచిన॥

185

క॥ గదదునిమి వజ్రనిశిత! ప్రదరంబున దేవచయము ప్రస్తుతినేయ

గదనస్థలిఁ బడనఱ కెను! ముదమరారంగ శత్రుమూర్ధము వేగ

వ॥ ఆసమయంబున॥

187

♦ శంతనునికడకు నారదుడువచ్చుట ♦

సీ॥ ప్రాచేతనివ్యాసభట్టారకులకు నె

వ్యాసిబుద్ధి ధరితి వన్నె నెఱపెఁ
బుండరికస్ఫూర్తిపాసఁగఁ జక్రికిఁ జక్రి

వరుడిచ్చు శిరము లెవ్వనిపాట
కౌత్తానపాది ప్రహ్లాదుఁ డెవ్వనిఁ గార

ణాచార్యవద్యుఁగా నాత్మదలఁతు
రెవ్వఁడు రాయంచనెక్కెడు తెఱగంటి

పెద్దకు ముదమిచ్చుముద్దుపట్టి
జగతి నెవ్వఁడు వైష్ణవచక్రివర్తి
యెవఁడుగుచిరాంగనిర్భజ్జ తేందుకుండ
శరశరన్నీరదుం డట్టిసారమాని

నారదుఁడు సర్వవిద్యావిశారదుండు॥ 188

వ॥ పొడచూపిన నప్పుడమితేఁడు వినయభయభక్తితాత్పర్యం
బుల నమస్కరించి సుఖాసీనుఁజేసిన నారదుండ్లినియె॥ 189

క॥ “ఓకారివంశచావన! । నీకబ్జేక్ విజయలక్ష్మి నిస్సీమగుణ

స్తోత్ర ధరణిమండల! మేకాతపచారణముగ నేలుము” మహిమ॥

వ॥ ఇంక నృపతివధంబుడుగుము, “అహింసా పరమోధర్మ”
యను వచనంబెఱుంగవె” యనిపలుకునప్పలుకుచిలుకలకొలికిపటపుకా
యనిపట్టికి రాజతిలకుండ్లిట్లను ‘మహాత్మా! భవదాశీర్వచోవిశేషంబున
ననల్పసంకల్పసిద్ధుండనౌట కన్భుతంబేల, “రాజవధంబుడుగు” మనివలి
కితరి యప్పనికిసమ్మతించితి, మిమ్మునొక్కవిచిత్రంబడిగెద నానతిండు॥

క॥ శతకవచనృపతిసమర! క్షీతిరంగమునకా మదీయసితశరపాశా

హతినింతుకుమునుకూలెనుశతధృతిముఖతేఖగణము సన్నుతిసేయ॥

చ॥ అవిరళబాహుశౌర్యమహిమాతిశయంబున నస్త్రుశస్త్రువై
భవమున దివ్యతేజమునఁ బార్థివకోటులు వీనిసాటియే
భువి నదిగాక శాత్రవసమూహముచే నిరపాయమొందు నీ
కవచశతంబు మేననెటుగల్గెను దేవమునీద్రీ! తెల్పువే॥ 193

• నారదుఁడు శతకవచునిపూర్వవృత్తాంతము చెప్పట. •

తే॥ అనిన సంభోజసంభవతనయుఁడనియె
గుంభీసీజంభ బేది కుజ్జృంభమాణ
సారగంగాతరంగగంభీరభూరి
ఘుమఘుమారావమధుర నాగ్గుంభసమున॥ 194

క॥ అత్యంతసుందరింబై ప్రత్యక్షశ్రీవిలాసభాసితవిభవౌ
న్న త్యేకౌపరతంత్రా! దిత్యంబై జగతి సాల్వదేశంబలరణ్॥ 195

చ॥ కలదొక రాజధాని శశికాంతశిలామయనర్మహర్మ్యమం
డలవరకూటకోటిఘటితస్ఫుటికస్ఫుటదీధితిచ్ఛటా
కలితవిచిత్రవృత్రహరకాంచనసాధమణిప్రభాళియై
విలసితసర్వసంపదల విశ్వధరిత్రిని శ్రీపురంబనణ్॥ 196

క॥ ఆనగరింబేలెడివృధి! వీనాధుఁడు ఘోరశత్రుతిమిరాఘోద్య
ద్భానుఁడు శశ్వద్భాహాక్షీణపరాక్రముఁడు చంద్రశేఖరుండలరుణ్॥

సీ॥ రాజతాచలధామరమణీయధృతిగాంచి

వహి సర్వమంగళావాసుడయ్యె

పుణ్యజనేశ్వరాగణ్యమైతివహించి

సకలలోకప్రియ సరణిగాంచె

అతులితానంతసాయకరూఢిజెన్నారి

వరధర్మవిజయ సంభరతనెనెగె

గరిమ మహేశ్వరఖ్యాతిచే, గన్నట్టి

కమనీయశుచిసమాఖ్యను జెలంగె

నవత రామిత్రపుర భేదసంబానర్చి

విబుధవర్ణితసద్గుణవిహృతిగనియె

చంద్ర శేఖరుడౌనని జనులువొగడఁ

జెలంగె నిమ్మహి నా నృపశేఖరుండు॥

198

ఉ॥ ఆతనికుద్భవించిరి హిమాచల ధైర్యధురీణు లత్రువి

ద్యాతతనైపుణుల్ విమతదారుణభూరిపరాక్రమక్రముల్

సీతభయుల్ జయొన్నతులు విశ్రుతనిర్మలసాంద్రకీర్తినం

జాతులు సాల్వుఁ డీతఁడును సర్వజగత్ప్రిణుతప్రసిద్ధులై॥

199

వ॥ ఇంతకుమున్నె కయ్యంబున నీచేతఁగూలినవాఁ డీశతకవ
చాగ్రజుండు నాల్వండనువాఁడు సురాసురాభేద్యమానానూనదుర్వార
బాహుశౌర్యసంపన్నుండై తమతండ్రియనుమతంబున రాజ్యపాలనంబు
సేయుచుండె, శతకవచుండును ద్వాదశవత్సరంబులునిండినయనంతరంబ
తపంబు సేయువేషకం జనిచని॥

200

చ॥ కనియెన్మృచాలనందనుఁ డఘాతగభీరకనద్దరీర్పురీ

ఘనతరఁఘోషభీషణవికస్వరతుంగతరంగసంప్రభు

ద్వనగజరాజరాజినిబిడగ్రహణాగ్రహవిగ్రహహాషణతా

వనతమదేభశత్రుకులవైభవచిత్రము పారియాత్రము॥

201

వ॥ అప్పర్వతోపకంఠంబునందు॥

202

సీ॥ ద్విరదవిద్విడ్వాత తీవ్రఘోషప్రపతి

ఘోషిత దశహరిత్కుహరముఖము

కుహనాగహననాగ కోట్సుగ్రనిగ్రహ

చకిత నానామృగసంగతంబు

వాహద్విషచ్ఛమూ వాహప్రోత్సహన

న్నాహధూర్వహచల స్మహితలంబు

స్తబ్రోమస్తోమ సాంద్రఘ్నరరావ

కంపితానేక శాఖామృగంబు

స్వచ్ఛమధురసపానాల సాచ్ఛభల్ల

భల్లసఖముఖ నిర్దళద్భహుళ నాకు

రంద్రనిర్గత గూఢపాదటకుదార

హరిభుగావళియగు సర్వఘ్నమును గనియె ||

203

వ|| అందు

204

సీ॥ పాకాలపాంకురా స్తోకాంగనుఖచక్ర

వాకాంగనాచయ శ్రీకరంబు

భేకాటఘోషణా నీకాంబరోద్గతా

నేకార్భక బకౌఘనిరుపమంబు

నాళీకవిగళ స్మధూశ్రిభమద్రభమ

రాళీకలస్వనాభ్యంచితంబు

లోలీభవద్భంగ కేళీగత లసన్మ

రాళీషణీచక్రవాళయతము

రంగదుత్తుంగ యజ్ఞాంగ తుంగనాగ

రంగ నారంగ కట్వంగ లుంగ మాతు

లుంగక లవంగ ముకుడుంగ సంగతోరు

తీరమిక్ష్మించెనెదుట గాసార మొకటి||

205

వ॥ అమృహాసరోవరంబునందుగ్రుంకి భూతిరుద్రాక్షమాలికా
 ధరుండై యమనియమంబులుగలిగి స్వస్తికాసన పద్మాసన సిద్ధాసన
 మయూరాసన భద్రాసన కపాలాసనసింహాసన వీరాసనాది నానాసనం
 బుల మూలోడ్యోణ జాలంధరబంధంబుల సుస్థిగుండై యాధార స్వాధి
 స్థాన మణిపూర కానాహత విశుద్ధాది నానావిధచక్రానుగతంబైనప్రా
 ణాపానవ్యానోదాససమానాఖ్యలంబరంగిన పంచానిలంబులఁ జంద్రనూ
 ర్యాగ్ని సంజ్ఞలంబరంగిన యిడాపింగళానుషుమ్నా నాడికోటగంబులరేచ
 క పూరక కుంభకంబులుసేయుచు వాయుజయంబుగలిగి నిర్మలంబును
 నిశ్చంచలంబును నైన చిత్తంబునఁ జిత్తజారాతి నారాధించుచుఁ బం
 చరాత్రంబుల కొక్కమాటు బదరీఫల శ్రీఫలఫలాది వన్యఫలంబులుభ
 క్షించుచు మాసంబుగడపి యంతటనుండి దశరాత్రంబుల కొక్కనాఁ
 డు పత్రభక్షణంబుసేయుచు రెండవమాసం బుత్తరించి యంతటఁబక్షం
 బునకొక్కమాటు కరతలప్రమాణోదక పానంబుసేయుచు జతరాగ్నిన
 డంచి మూడవమాసంబుగడపి యంత నిరాహారుడై యచేతనంబైన
 కులధరంబుకరణి నిశ్చంచలుండైయుండె నాసమయంబున॥ 206

• గ్రీష్మర్తు వర్జన •

క॥ ఉష్ణాగమమెనఁగెక ధర

నుష్ణమయూఖోజ్వలన్మయూఖప్రభ వా

త్యుష్ణాప్తిగ జపమై మృగ

త్యుష్ణైకసమేధమాన తీవ్రస్ఫురణః ॥

ఉ॥ కొన్ని దినంబులీవిధిని గొండాకఁచుద్యులిఖించి యంతట॥

కా॥ బ్రహ్మశ్రుతియవైశ్యశూద్రులను నీ వర్గంబులన్నాల్లిటికే
బ్రాహ్మీయంబగు సుప్తి కాద్యమని యార్భటంబుగాఁజెప్పమకే
బ్రహ్మశ్రుతియవైశ్యశూద్రవిధులకే వర్ణంపఁగాలేని మీ
బ్రహ్మత్వం బభిధేయహీనమయి శూద్రప్రక్రియకే గన్పడెకే॥ 80

ఉ॥ ఆదిజగన్మయుండగు మహాయతతత్వమునకే సమస్తలో
కోదయమైనకాలముననుండియు భిన్నపథంబుఁద్రొక్కకే
ప్రొదిదనర్చి బ్రహ్మకులపూతులుగాఁదనరారుమన్న యా
యాదికులనులెవ్వరని యాత్మ దలంచకపోతి రెమ్మయి॥
మ॥ నిగమాధీనులు నిర్మలాత్ములు జగన్ని రాక్షాచాతుర్యగు
ర్యగరిష్టుల్ స్వకులానురంజనల సద్యాపారథౌరేయు లీ
జగతికే బ్రహ్మకులనులెవ్వరన విశ్వబ్రాహ్మణుల్ గాకె నే
బాగడంఁగాబనియేమి మాగురుని దాభూత్యవ్యయంబేకదా॥ 82

అ॥ వాదభేద మొదవ వసుమతిఁగొందఱు॥ బ్రాహ్మణాఖ్య విదితపరపుచుండ
బ్రథమజాతి చూడ్కివగడఁగ విశ్వ॥ బ్రాహ్మణాఖ్యజెందె వీరియన్వయంబు॥ 83

కా॥ మీకుకే మామ జగంబునందఱికి సామీచీన్యమై యుత్తమ
శ్లోకంబై తగునన్వయం బిదికదా చూపట్టడేమీకు నీ
రాకాచంద్రికవోలుకీర్తికల వీరబ్రహ్మముకే జూడరే
మీకుకే సజ్జనభావముకే గలగదే మేతానె యిట్లాడఁగె॥ 84

తే॥ చదివినందుకు నుత్తమజ్ఞానవృత్తిఁ గూర్చ లేకిట్లులాడుటకును మదీయ
మానసాబ్జము చింతతో మ్రుదుచుండెఁ జెనటిమార్గంబు నెపు డభ్యసించినారా॥ 85

కా॥ అజ్ఞుల్ మీరలు త్వద్వచఃప్రకరదృష్టాంతంబెకన్నట్టై మీ
యాజ్ఞాశీలురు మీరలుకే గలిసియేకాంతంబుగకే సత్కృతా
ప్రజ్ఞాసింధువు నిర్మలాత్ముడగు వీరబ్రహ్మముకే జేరి స
ద్విజ్ఞప్తికే బాసరించిరేని సుగమాభిజ్ఞానముకే బెంపగెకే॥ 86

పరాః—ఇట్లు కల్యంధకౌముదిపేర నొకగ్రంథమే వ్రాయఁబడినది. దీని నికను దురుసుగా బ్రాహ్మణునిందఁ జేయఁబడియున్నది.

నన్ను గుఱించి వ్రాసెను మనంబుననుండిన క్రోధమంతయుకొ
దిన్నగ వెల్లగ్రక్కుచోక? తిట్టులవ్యాసము న్యాయవాదిపే

? 1908 సంవత్సరం, ఏప్రిలు, ప్రబోధిని

వితండపువాది; విరుద్ధపువ్యాజ్యము

..... నిర్ధక్ వాచాటుండును విద్యాగర్వదురహంకారియు నగు నొక
మహా పురుషుండు గుంటూరుజిల్లా పల్నాడుతాలూకా జానపాటి గ్రామమున సేత
ద్వారమునామమే గృహనామమేర్పఱచుకొని పట్టాభిరామశాస్త్రి నామమునఁ బ్రబలి
యేవేనో కొన్ని చదువులుచదువుకొని తానుచదివినచదువునకుఁ బ్రయోజనము
బ్రహ్మకులదూషణచేయుటయే సార్థకంబుగా నూహించి లోకనిందితకార్య మొక
టి తలపెట్టెను అదియెద్దియన జానపాటి గ్రామములో గ్రామదేవతలుకొన్ని
కలవు. వానినిబ్రతిష్ఠించుటకు సేతచ్ఛాస్త్రి పంథియులచే ముందగ యాజకత్వమొనర్చు
కొని తరువాత వారిని సంక్షిప్త సంగరజాతీయులని తెలుసుకొనికాంబోలు నా గ్రామవాసు
లు విగ్రహములకు మూర్తికవత్తమును రాకున్నదని పూర్వయాజకుల యాజనాధికారము
న కనర్హులగాఁ బరిత్యజించి, సకలదేవతాప్రతిష్ఠాపనామాంబులను, వేదైకబోధితులును, బ్ర
హ్మకులసంఘాతులగు కొందఱివిశ్వబ్రాహ్మణులచేఁ బునస్సంప్రోక్షణచేయించి యథా
విధిగా వారినిగౌరవించిరి. అదిహూవి యాశాస్త్రిగా రోర్వలేక తాను స్వకాలపర్యా
వస్థలయందు భైతృక జీవికుండును బరద్రవ్యాపేక్షకుండు నగుటచేఁ బ్రథమసంప్రోక్షణ
నపహరించినద్రవ్యమువలె ద్వితీయసంప్రోక్షణయందుఁగూడ తనసంఘమునకు ద్రవ్యార్జన
లభించలేదని విచారపడి ద్వితీయసంప్రోక్షణకర్తలగు విశ్వబ్రాహ్మణుల నిందితులని
కొందఱికి దుర్బోధలొనర్చి వశపఱచుకొని గురిజాలసముమేజస్త్రిటుకోర్టులో వ్యాజ్య
ముతెచ్చెను. కాని తాను తెచ్చినయాక్షేపణములను దుదకు తానే సకాస్త్రియముగఁభ్య
వపఱచలేక, విదేశీయులగు శ్వేతముఖులనాకారమును బొందవలసివచ్చెను. తజ్ఞులగు నా
కోర్టువాదులు వ్యాజ్యమునుద్రోసివేసిరి. ప్రతివాదులైన విశ్వబ్రాహ్మణులును నిర్దేశిత
వ్యాజ్యముఁదెచ్చిన యావ్యర్థవాదశాస్త్రి గారినిమాత్రము దయదలచి తమకైన మాననస్థ
మునకు దిరుగవ్యాజ్యముచేక యంతటితో విడచిపెట్టిరి. ఆవిడచి పెట్టినకతమ్మన నాశా
స్త్రిగా రల్లాకెక్కుమఁదనపొండిత్య ప్రకర్షనంతయు బ్రహ్మకులదూషణచేఁ బరిణమింప
జేసుకొనవలెనని, యత్నించి ప్రకటనపత్రిక సొకటి ప్రచురముచేసెను. దానివలననే
యీవ్యర్థవాది పొండిత్యమున సర్వోత్కృష్టుండనని దురహంకారమానినట్లు తోచఁ
గలదు.

రన్నిజవర్ణ్యులంద “జువురా”యనియాత్మలఁ బొంగిపొర్లఁగఁక || 217

కులీనులగువిశ్వబ్రాహ్మణుల సగ్రజాతీయులుకారనియు, యాజనాధికారమున కనర్హులనియు వారినిబోకార్ప దుర్మతములబోకార్ప శంకరాచార్యులవతరించినట్లు తా నవతరించెననియు, తనకెన్నాశ్వసుండియో ఈనర్ణ ముమీఁద ద్వేషమునుండెననియు, ఏమేమో వినరాని కొన్నిదుష్ప్రసంగములఁ బ్రచురింపుచుఁ దుదకు నీవ్యాజ్యమునకు ద్రవ్యసహాయమొనర్పవలెనని తనకు పారంపరీకముగావచ్చు శైత్యకాచారమునకుఁదగి నట్లు లోకులనువేఁడుకొనెను. అదియు బాగుగానేయున్నది. ఏదోయొక మిషవ లన ద్రవ్యమాజింపవలెనుగాని ప్రతిదినముజచ్చువారి కెవ్వరేడ్చెదరను లోకోక్తి నను సరించి ప్రతిదినముయూచించు పరపీడాదురంభరుల నెవ్వరుభరించెదరు? పాప మా వ్యర్థవాదశాస్త్రీగారు పసితనమునుండి యభ్యసించిన విద్యాగరిష్ఠతచే లోకుల ననేకుల నాశ్రయించి ద్రవ్యమాజింపచియు, గుఱింభరత్వమునకుఁజాలమిచే నెవ్వయోకొన్ని వితండపువాదములుప్రచురించిన సగ్రకులముచుగూర్చి యనూయపడుమానవులు కొంద టైననుండఁరాయనియు నీమిషచేతఁ గొందఱునుద్రవ్యమొసంగఁరాయనియు నూహించె నుగాని, తానుజేయుమోసమునకు లోకు లెన్నాళ్లులోగేదరు? అయినను దుదకుఁ బ్రతిజ్ఞాభంగముచచ్చుననికాఁబోలు నీచుధ్యకాలమున నర్సారావుపేటడిప్రీప్రకోర్టులోఁ బునస్సంప్రోక్షణవ్యయమునకు వ్యాజ్యమొకటిదెచ్చెను. ఇదియే వితండపువాదితె చ్చిన విరుద్ధపువ్యాజ్యము. ప్రస్తుతము విచారణలోనున్నది. విచారణసంతయు సక్రమ ముగా ముందుఁబ్రచురించుచున్నాము. వ్యాజ్యవిధానమెట్లుండిననువ్యాజ్యకర్తనుగూర్చి మాత్రము మేము ప్రశంసించు నుద్యమించితిమి. తమవిద్యావైభవమునంతయు వ్యర్థవా దములచేతను, ఓరనిందలచేతను, వెళ్ళబుచ్చు నొపట్టాభిరామశాస్త్రీగారు! బాల్యా దారభ్య విద్యాభ్యాసమొనర్చినప్రతిఫల మిట్లుపరిణమించినదా? లేక సహజసిద్ధమా? వేదవేదాంగబోధితులై సానగాదిపంచవింశత్యుత్తరశతబ్రహ్మర్షిగోత్రజులగు విశ్వబ్రా హ్మణులనా తమరు నిరాకరించుట, పూర్వమునిరాకరించిన కుంభసంభవామరసింహాదు లేమైరో స్పృహకుఁడెచ్చుకొనుడు. పండితజనైక వేద్యములగు వేదములఁబరికింపుడు. సర్వజ్ఞమోపకారములగు నుపకరణములరచించి నాస్తికులనిరాకరించి, వేదశాస్త్రశిల్పి గములుచే నిధానరణచేయఁబడిన దేవతావిగ్రహనిర్మాణములనొనర్చి సమస్తమానవు లకు నైహికాముష్మికములొసంగు మహాకులీనులకా యాజనాధికారములేదనుట.

తే॥ ఆ విరుద్ధపువ్యాసంబుతో విరాజి
లెడి ప్రబోధిని నాకంటబడెయె నెకట
వ్యాజ్యేపుంబనిమీఁదనే యరిగినను
నరసరాయనిపేటలోఁ దిరుగునపుడు॥

218

తే॥ అదికనుంగొనినంత మదంతరంగ
బబ్బినీదళగతజలంబట్టులగుచు
ననుభవించుడుఁదాపంబు నధికముగను
గొంతవడి నేదితోఁపకే కూరుచుండి॥

219

చ॥ పటుమత్తులైన స్త్రీడరులపాలికిఁబోయి పఠించివ్యాసమే
నట“డిభ మేషనుండునొకొ”యంచడుగ్గ విని“యుండులేదటం”
చటునిటుకానిమా నిగ్గ నందులకుత్తరమిచ్చి యింకనొ
క్కటి యుపదేశము నలుపఁగాఁ బ్రయతించిరివార లీవిధిక్ ॥ 220
ఉ॥ “హీనులతోడివాదముల కేగఁగరాదు భవాద్యగుత్తముల్
దాన యశంబు వారలకె తప్పకచేకులు, మీదుకీర్తికి
హానిఘటిల్లు నెల్లపుడు వ్యాజ్యములాడుచు సంచరించుచో
మౌనముఁబూని యుండుటయ మంచిదియియ్యెడనంచుఁ దోచె
[డిక్ ॥ 221

ఉ॥ పేపరులోనెత్తిరని పేరలుక్ వహియింపఁబోకుడీ

సరే, కానిమ్ము తమపూర్వోత్తరముల దామేకినిపెట్టవలెను. ఆచరిత్రలన్నియు
మాకుఁదెలియదనిమాత్ర మనుకొనవలెను. అప్పుపుట్టినిల్లు మేనమామయొద్దనా పొగడు
కొనుట! నీవువిద్యాధికుడవుకావచ్చునుకాని, ఈవాక్ సేమాయాదులవర్జించి, సత్యాస
త్యములెక్కించెడి జ్ఞానమొకటిమాత్రము తమకుశూన్యమనిచెప్పఁదగియున్నది. పాపము
“నూదిపోయినదని సోదెఁకుబోలే ప్రాతఃకంఠులు బైటపడెనన్నట్లు వ్యాజ్యఫలితమె
ట్లు పరిణమించునొకాని, తమపూర్వవృత్తాంతముమాత్రము వెల్లడికాగలదని మాత్రము
నమ్ముడు. (అంతయు ముందుసంచికయందుఁ బ్రచురించుచున్నాము.)

(న్యాయవాది.)

పాపులు పెద్దపెద్దలనె పల్కలు తిట్టిలిఖించుచుందు రీ
శాపము లేమిచేసెడిని, సత్యమెఱుంగనివారులేరు, సం
తాపమునొందకీక్రియకుఁ దాల్చినహించుటయుక్త మారయే”॥

ఉ॥ ఈకరణిక్ వచించునును లేవిని కార్యము నిర్ణయించుకో
లేకవసించుచుండుతఱి లీలమెయిం బులిపాక పూర్ణయా
ఖ్యాకునియింట రాయసమునన్వయమొందునఁబుట్టినట్టి ను
ల్లోకుఁడు రంగయాహ్వాయుఁడు చూచివచించెను నీవిధంబునన్ ॥

సీ॥ “ప్రతికారాజంబె పరమతంబుల నెల్లఁ
దూఱుపాఱుగఁబట్టఁదోడుపడెడు
ప్రతికారాజంబె బహుదేశములనుండు
సంగతుల్ దెలుపంగ సాయపడెడు
ప్రతికారాజంబె ప్రాచీనపుస్తక
ప్రకటనార్థంబయి పాటుపడెడు
ప్రతికారాజంబె భాషాప్రపంచాభి
వృద్ధిగావింపంగ వీలుపడెడు
ప్రతికారాజమిప్పట్లఁ బ్రజకుఁజాల
నుపకృతుల్ సేయఁగలదియై యుండెగాన
మీరునొకప్రతికంబెట్టి వారునాయు
ప్రల్లదములెల్లనణఁచుట భావ్యమగును” ॥

224

ఉ॥ నావిని ప్రతికారాజమునం దిగుకోర్కిజనించియప్పునా
కీవిధమంతయుం దెలుప హేచ్ఛముదంబునఁ బూర్ణయాఖ్యతోఁ
“గేవల మీనుద్యమము కీర్తికరంబగు”నంచు నా యశః
ప్రవరణుండు వల్కుటయుఁ బ్రతికఁబెట్టంగ నిశ్చయించితిన్ ॥ 225

ఉ॥ ఈవిధమాసప్రతికగ నేఁబ్రచురింపను నిశ్చయించుకొం
చేవియొ నాదు గ్రంథములనే ప్రకటించుచునందు ముందుగాఁ

గేవల మీ కలాదజనకీర్తి నె వెల్లడిచేయునట్టిదై

భావగభీరతక వెలయు? వ్యాసముకూడ నొకండు చేర్చితిఁ ॥ 226

? 1908 సం॥ జూను, అభినవసరస్వతి.

భరతఖండంబున రానురాను నాగరికతబలిని పెక్కుఁజూపినపులు తత్తద్విద్యా
కాశల్యముంబడని మహాన్నతపదము నధిష్ఠించుచు నిజకీర్తివిశదీకృతదిగంతరాశులై వ
తిఁజూచుచున్నారు. ఇట్లు మనదేశమంతయు విద్యద్భూభియింపమై విలసిల్లుచుండినను గిం
చిద్బుడనగు నేన మహాపండితసాధ్యులుగ నొక కార్యభరము నాదలఁ దాల్చువలసివచ్చె
తదుదంతమంతయు యధాక్రమంబుగ నెల్లరులకుం దెలుప నుపక్రమించుచున్న వాడ
ను.....దుగ్గి రాలాయనయొక్కడు బయలుదేరి స్వకులజాలనే కొండఱ సహ
యలనేర్పరచుకొని “ప్రబోధిని” యనుపేర మొక మాసపత్రికం బ్రకటింపసాగె. లో
కములో నెందఁ తెన్ని పత్రికలఁ బ్రచురించుచుండలేదు? అవిఅన్నియును గొన్ని కేవల
ప్రబంధప్రాచుర్యముతో నెప్పునవియును, గొన్నిప్రవృత్తిని నేదకములును గొన్ని ధర్మో
పన్యాసబహుళములును నై సకలజనులచేతను గౌరవింపబడుచున్నయవి. ఈనూతనస్పష్ట
యగు ప్రబోధినియైతే గేవల స్వర్ణకారమాననీయయును రథకారస్తుతిపరయును నింది
తభూదేవయును నై తదఘశాలేతరుల కేరికిం జదువ ననర్హులుగుటయేకాక యనవసర
ముగాఁ దమగు మామూలులేని యకృత్యమునకుం బొరఁబడి యస్మదాదుల కొకకొంత
నష్టముగలిగించినందు వ్యవహరించుచుండెడి నా దూపణములతో నిండియు నుండ
జొచ్చె.....యస్మద్విరచిత సంస్కృతాంధ్ర పరిబంధములనేమి, ప్రాచీనకవిప్ర
ణీతములనేమి, పురాణస్థులుగ తత్త త్వర్వజనావశ్యంభావ్యవిషయములనేమి, ప్రచురిం
చుచుండుటకయి యొకపత్రికను నిర్మింప యోజించుచున్నవాడనుగానఁ దత్పత్రిక
యందే ఏతద్రథకారవిషయమైకూడఁ గొంతకాలమునఱ కొకకొంతవ్రాయనిచ్చగించి
ప్రకృతము చాలినంతప్రసక్తసమాహ మేర్పడకుండినను నన్ను స్వాస్థానవిద్యత్కవిని
గా ననుగ్రహించిన శ్రీ శ్రీ జగద్గురు విరూపాక్షస్వామిలవారి యాశ్రయపుబలముచే
తను, బండితపక్షపాతులును, సత్కార్యనిర్వాహకులును, నత్యుదారులును, నర్హ
రావుపేట డిప్రొఫ్టుమునసభకొత్త స్థిడరులును, నాను బాల్యన్నేహితులు, నగు
మహారాజశ్రీ పులిపాక పూర్ణయ్య పంతులు గారుగ్రామముగా

ఉ॥ ప్రాథమికంపునంచిత యపారముదం బూడగూర్చు నెందఱో

మాధురి కెచ్చమెచ్చి బహుమానముగా లిఖించి *యుత్తరాలి

దమమిత్రులసేమి పూర్వీకసేమి సహాయులఁగాను జందాదారులఁగాను జేయఁగ
లనని వాగ్దానముజేసి కొంత ప్రోత్సహపఱచుటచేతను బ్రబంధప్రకటనాభిలాషంగాని
కులాభిమానముతోఁ బాటుపడుదు మోయలేనిబరువునెత్తికొంటిసను దయాకుతంగాని
కొందఱు బ్రహ్మక్షత్రియజైశ్యకూడ్రులస్మత్ప్రతికాబాలికప్రవృద్ధికై తోడుప
డుదురనునమృతముచేతను మాసప్రతిక కీసెలలోనే ..... “యభినవసరస్వతి”యను నా
మకరణముజేసితిమి.

* ప్రియమిత్రుడా!

కంభంపాడు.

15-8-08

.....తనుచే బ్రచరింపబడుచున్న “అభినవసరస్వతి”యను మాసపత్రిక ముట్టి
నది. అపరిమితానందభరితుడనైతి.....బ్రహ్మజ్యేష్ఠులైన వడ్లకమ్మరబత్తులపై మీరు
దెచ్చినదావాకు మిగులసంతసించినాడ.....యీసంకరకులముయొక్క ప్రగల్భాలు
యలుచుటకు మీరుప్రయత్నించుచున్నారు గాన యిక్కడ నాన్నేహితులవల్ల కొంత
చందావసూలుపర్చి తమకుపంపుటకు ప్రయత్నించుచున్నాను.....

మంచిళ్ల నారాయణరావు.

మిత్రరక్షమా!

తుమ్మకోట

17-8-08

మీరుపంపిన “యభినవసరస్వతి”యను మాసపత్రిక నాకుచేరినది. దానిని కృత
జ్ఞతాభినందనములతో నందుకొంటిని.....మీరుచేయబూనిన యనన్యసామాన్యవిధ్యు
క్తకార్యవిర్వహణంబునకుం దోడ్పడ నేనెంతయు ససమర్థుండనయ్యె మీకు నాయెడల
గల స్నేహవాత్సల్యంబును, నాకుమీరందగుల గౌరవాభిషేకమును మీరుయుద్యమిం
చిన కార్యభారంబును దలంచి మీమాసపత్రికకు నేను నొక చందాదారుగా నుండగోరు
చున్నాడను.

సాధుత వెల్లడించుకొనసాగిరి,† తాండ్రవృసింహశాస్త్రి యెం
తే ధనలాభమాపనివిధించి గడించె యశంబు మొడుగక ॥ 227

† ॥ స్వగ్రామమునయందు సభకూర్చి తొల్తొల్త
జంబాల్ వసూల్ చేసి స్వయముపంపె
అందందుగల సుహృద్బృందంబునకుఁజెప్పి
తగినచందాదారులుగనొనర్చె

మార్భజనాళికాటపట్టనియెంచబడుచున్న పునపల్నాటిసీమయందుసహితము
మివంటిపండితోత్తములుండుటయు నిట్టివార్తాపత్రికలుబయలుపెడలుటయు దేశాభి
మానము, మతాభిమానము, వృద్ధిబొందుటయు మాచుటవలన నేను సంతోషసంభరిత
హృదయారవిందుండనైతి, మీ క్షేమంబు దెలుపగోరెద.

ఇట్లు, ప్రియమిత్రుడు, శా॥ కృష్ణారావు.

† అయ్యా!

యిప్పటికి షుమారు పదిమాసములనుండి మాగ్రామకాపురస్తు { డ్యగ్గిరాల.
5-8-08.
డు.....అగు వడ్డేపాటి నిరంజనం.....ప్రబోధినిఅనుపేర సొకమాసపత్రిక ప్రక
టనచేయను దానిలో నంతర్లాపికా బ్రాహ్మణదూషణ యుండియుండె.....యాపత్రి
కలోనినిందార్థము తెలిసియు చేయునదిలేక తెలియనివానివలె నూరకుంటిని. నేటికి
.....భవత్ విరచితపత్రికాలోకనమువలన మాగ్రామవిలేజీముససపుగారగు 1 జంపా
ల వెంకటసుబ్బారాయుడుగారున్న 2 వెనిగెండ్ల వెంకటసుబ్బయ్యగారున్న 3
జంపాల సంగయ్యగారి అప్పయ్యగారున్న 4 మాగ్రామకరణం గారగు మ॥రా॥ చైవం
రామమూర్తిపంతులుగారున్న అస్మదాదులము మరికొంతమందిన్ని, అపరిమితానంద
భరితులమయినాము.....యభినవసరస్వతికి నాయోపినకొలది అచ్చటచ్చట చండా
దార్లనునిర్ణయించెద.....అవకాశమున్నయెడల యొకపర్యాయము మాడుగ్గిరాలకు
తామువిజయంచేసి తమవ్యక్తినికనుపరచి భవదీయవాక్ మృదుసుధురకవితాలాపంబుల
మమ్ముల సామృతిలచేయవలయునని ప్రార్థించెద.....

భవనిష్ఠుడు,
తాండ్ర వృసింహశాస్త్రి.

ప్రధానపోషకులు.

- 1 శ్రీ శ్రీ జగద్గురు విరూపాక్షస్వాములవారు.
- 2 శ్రీ రాజా కోటగిరి వెంకటకృష్ణారావు బహదరు
జమిందారుగారు గంపలగూడెం

పోషకులు.

- 1 శ్రీ రాజా నారయప్పారావు సింహాద్ర్యప్పారావు బహదరు
జమిందారులు, నూజివీడు

- 2 అల్లాడి లక్ష్మణారావుగారు కరణము జంగపల్లి
- 3 రామసింగుగారు నెల్లుట్ల మాపురపు సంస్థానము మానేజరు నెల్లుట్ల
- 4 రంగావయ్యుల హనుమయ్యగారు జిల్లాకోర్టువకీలు గుంటూరు
- 5 తాడేపల్లి లక్ష్మీనరసింహారావుగారు మక్తాదారు చొట్లగూడెం
- 6 బీరకాయల రామారావు దేశముఖుగారు రాయగిరి

సహాయులు.

- 1 అన్నమురాజు సుబ్బారావుగారు నంమూరు.
- 2 నంమూరు నరసింహారావుగారు, కరణం, నంమూరు.
- 3 నైషధము సీతాకాంతముగారు మోరంపూడి.
- 4 మెదకు శేషారావు దేశముఖుగారు, నల్లబల్లి.
- 5 పరాంకుశరావు దేశముఖుగారు, యాడారం.
- 6 కుప్పా శంకరశాస్త్రిగారు, చివలూరు.
- 7 గంభీరరావు దేశాయిగారు, లింగన్నపేట.
- 8 నారసింహరెడ్డి దేశాయిగారు, కాసరబాద.
- 9 కొండపల్లి అనంతరామయ్యగారు, వకీలు, జోనగాం.
- 10 పిరాట్ల సీతాకాంతముగారు, చింతపల్లి.
- 11 కాకుమాను హనుమయ్యగారు, నర్సారావుపేట.
- 12 తండ్రి నరసింహారావుగారు, కరణం, మోరంపూడి.
- 13 వెలుగూరి పిచ్చయ్యగారు, కొదమగుండ్ల.
- 14 తుముదుగోటి నరసింహారావుగారు, తిరుమలగిరి.
- 15 గొల్లపూడి వేంకటసుబ్బారావుగారు, వాల్మీకిబ్రదర్సు, ఏజంటు.
- 16 దొందుకూరి బ్రహ్మాదీక్షతులుగారు గుంటూరు.

అభినవసగస్తవీ కార్యస్థానమున జెలకు దొరకు పుస్తకములు—

1 అశ్వయాచార్యవిజయము	...	...	రు	0	4	0
2 కరిణీకోద్ధారిణి	...	...		0	4	0
3 వానంతికాపరిణయము	}	ఇవి నాటకములు.		0	4	0
4 కంసనధము				0	8	0
5 చమత్కారమంజరి	...	...		0	4	0
6 విరూపాక్షపీఠగురువరంపర	..	...		0	2	0
7 నీతిగీతలు (సుమతిశతకమునకు సంస్కృతము)				0	2	0
8 వత్సల నీతిశతకము	...	...		0	1	6
9 విశ్వబ్రాహ్మణశబ్దఖండనము	...	...		0	2	0
10 అత్యద్భుతవిమర్శనము	...	...		0	5	0
11 నర్సరావుపేట శతావధానము (తిరుపతివేంకటీయము)				0	3	0
12 లక్ష్మీవిలాసము	...	...		0	4	0
13 చిత్తూరుజిల్లా తీర్పువిమర్శనము		...		0	4	0
14 పశ్చాత్తప్తశాస్త్రము	...	...		0	2	0
15 సంగదోషము	...	...		0	3	0
16 శతశబ్దవిచారము	...	...		0	3	0
17 వీరభాగవతము	...	...	1	4	0	
18 పులిందావివాహము	...	...		0	4	0
19 గురిగింజ	...	...		0	1	0
20 గుంటూరుసీమ, తిరుపతివేంకటీయము		...	1	0	0	
21 నేమనరాగ్రహరశ ౩ న ధానము		...		0	12	0
22 పిష్టఫేవణము	...	...		0	1	0
23 గ్యాసనిష్కాసనము		...		0	1	0